

Ruimtelijke onderbouwing

Uitbreiding parkeerterrein CSU Verlengde Velmolen 1

Gemeente Uden

Ruimtelijke onderbouwing

Uitbreiding parkeerterrein CSU Verlengde Velmolen 1

Gemeente Uden

Datum: 8 mei 2019
Status: definitief

Opdrachtgever: Gemeente Uden
Contactpersoon: de heer M. van Gemert, afdeling Ruimte
Auteur: de heer J.L.B. Vogelzang, Avalar Advies

Avalar Advies

Poort van Veghel 4949, 5466 SB Veghel | 0413 - 244210 | jv@avalar.nl

Inhoudsopgave

1. Inleiding	3
1.1 Aanleiding en doel	3
1.2 Ligging en begrenzing projectgebied	3
1.3 Vigerend bestemmingsplan	4
1.4 Leeswijzer	6
2. Projectprofiel	7
2.1 Inleiding	7
2.2 Gebiedsbeschrijving	7
2.3 Projectbeschrijving	8
3. Beleidskader	13
3.1 Rijksbeleid	13
3.1.1 <i>Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte</i>	13
3.1.2 <i>Besluit algemene regels ruimtelijke ordening</i>	13
3.1.3 <i>Ladder voor duurzame verstedelijking</i>	14
3.2 Provinciaal beleid	14
3.2.1 <i>Structuurvisie Ruimtelijke Ordening</i>	14
3.2.2 <i>Verordening ruimte 2014</i>	16
3.2.3 <i>Omgevingsvisie De kwaliteit van Brabant</i>	18
3.3 Gemeentelijk beleid	19
3.3.1 <i>Omgevingsvisie Uden 2015</i>	19
3.4 Conclusie	21
4. Milieu en omgevingsaspecten	22
4.1 Bodem	22
4.2 Geluid	23
4.2.1 <i>Wegverkeers- en railverkeerslawaaï</i>	23
4.2.3 <i>Industrielawaai</i>	23
4.3 Milieuzonering	23
4.4 Milieueffectrapportage	24
4.5 Geurhinder en volksgezondheid veehouderijen	25
4.5.1 <i>Geurhinder veehouderijen</i>	25
4.5.2 <i>Volksgezondheid in relatie tot veehouderijen</i>	26
4.6 Spuitzones gewasbescherming	27
4.7 Vliegbasis Volkel	27
4.8 Luchtkwaliteit	29
4.9 Externe veiligheid	30
4.9.1 <i>Risicovolle inrichtingen</i>	30

4.9.2 Vervoer van gevaarlijke stoffen	31
4.9.3 Vervoer van gevaarlijke stoffen door buisleidingen	32
4.10 Wet Natuurbescherming	34
4.10.1 Natura 2000-gebieden.....	34
4.10.2 Flora en fauna.....	35
4.11 Archeologie en cultuurhistorie	37
4.11.1 Archeologie.....	37
4.11.2 Cultuurhistorie	40
4.12 Hoogspanningslijnen	42
4.13 Kabels en leidingen.....	43
5. Waterparagraaf	44
5.1 Inleiding.....	44
5.2 Uitgangspunten watertoets.....	44
5.3 Keur van het waterschap	46
6. Financiële en maatschappelijke uitvoerbaarheid	48
7. Procedure.....	49

Bijlagen:

1. *Rapport Verkennend bodemonderzoek Patrijsweg ong. te Uden*, Lankelma Geotechniek Zuid B.V., 20 maart 2017, opdrachtnummer 1700377.
2. *Onderzoek naar de natuurwaarden van het perceel aan de Patrijsweg in Uden*, Ecologisch Adviesbureau Ettema, 20 november 2018
3. Advies Nederlandse Gasunie inzake ondergrondse gastransportleiding in het plangebied, per e-mail van 19 december 2018
4. Verslag omgevingsdialoog, gemeente Uden, 7 december 2017
5. Digitale watertoets, 9 december 2018

1. Inleiding

1.1 Aanleiding en doel

Naar aanleiding van het verzoek van CSU van november 2017 om medewerking te verlenen aan een uitbreiding van het parkeerterrein bij het kantoorgebouw van CSU en T-Zorg aan de Verlengde Velmolen 1 te Uden, heeft het college van burgemeester en wethouders besloten om medewerking te verlenen aan deze gevraagde uitbreiding. Het perceel met een oppervlakte van circa 972 m², waarop de nieuwe parkeerplaatsen zijn voorzien, sluit direct aan op het bestaande parkeerterrein en maakt deel uit van het Klimaatbos aan de Patrijsweg dat in 2010 is aangelegd. Om het verlies van dit deel van het Klimaatbos op te vangen, zal ten westen van het Klimaatbos compensatiegroen worden aangelegd op een perceel met een oppervlakte van 4.250 m². Tevens zal het zuidoostelijk deel van dit perceel door de Stichting Vrijwillig Landschapsbeheer Uden (sVLU) benut worden voor de bouw van een historische schuur, die als gereedschapsonderkomen zal dienen voor onder meer het beheer en onderhoud van het aan te leggen compensatiegroen. De omgevingsvergunning voor de bouw van deze schuur (activiteit bouwen) zal separaat worden aangevraagd.

Dit project kan niet op basis van het geldende bestemmingsplan Uden-Zuid 2013 worden gerealiseerd. Daarom wordt voor dit project een uitgebreide Wabo-procedure gevolgd, waarbij met toepassing van artikel 2.12, eerste lid, onder a, sub 3 van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) een omgevingsvergunning zal worden verleend voor het gebruiken van gronden of bouwwerken in strijd met een bestemmingsplan (artikel 2.1 lid 1 onder c Wabo). De gemeente voert deze procedure zelf en verkoopt/levert de grond voor de uitbreiding van het parkeerterrein na het bouwrijp maken aan CSU.

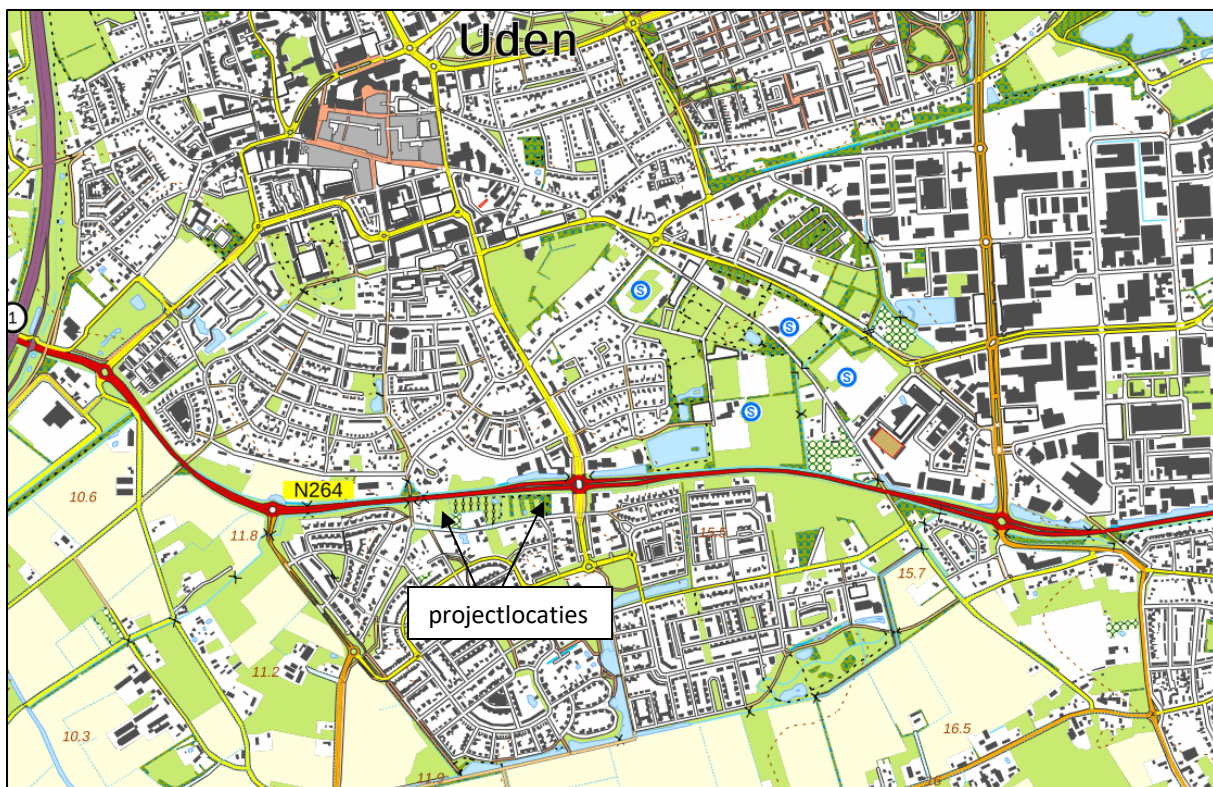
Omdat wordt afgeweken van het geldende planologische regime, dient de aanvraag omgevingsvergunning te zijn voorzien van een ruimtelijke onderbouwing, waarin wordt aangetoond dat de ontwikkeling past in het geldende ruimtelijke beleid van het Rijk, de provincie Noord-Brabant en de gemeente Uden en dat de diverse milieu- en omgevingsaspecten geen belemmering voor dit project vormen en andersom dat het project geen belemmeringen oplevert voor de diverse milieu- en omgevingsaspecten. Voorliggende ruimtelijke onderbouwing behoort bij deze aanvraag.

1.2 Ligging en begrenzing projectgebied

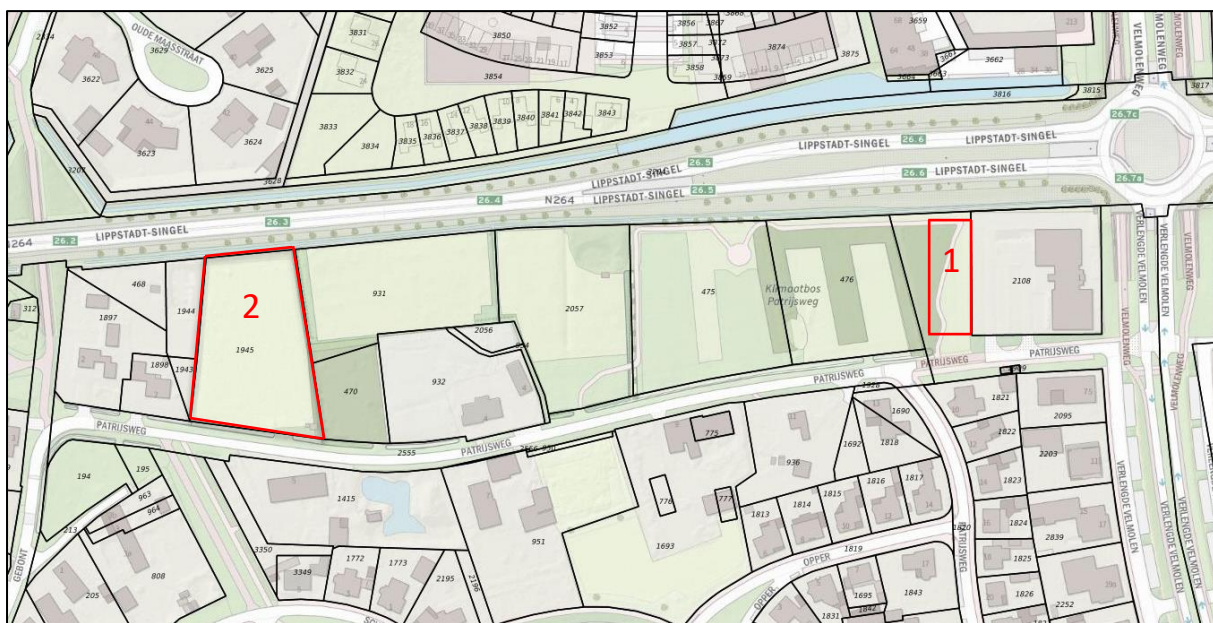
Het projectgebied ligt in het zuidelijk deel van de bebouwde kom van Uden aan de noordkant van de wijk Hoenderbos en is ingeklemd tussen de Lippstadtsingel en de Patrijsweg. Op de hiernavolgende topografische kaart is het projectgebied globaal met zwarte pijlen aangeduid. Het projectgebied bestaat uit twee projectlocaties:

- projectlocatie 1 betreft de uitbreiding van het parkeerterrein;
- projectlocatie 2 betreft het perceel dat benut wordt voor de aanleg van compensatiegroen en voor de bouw van de schuur.

Op de volgende pagina zijn de begrenzingen van deze projectlocaties op de tweede afbeelding rood omlijnd weergegeven.

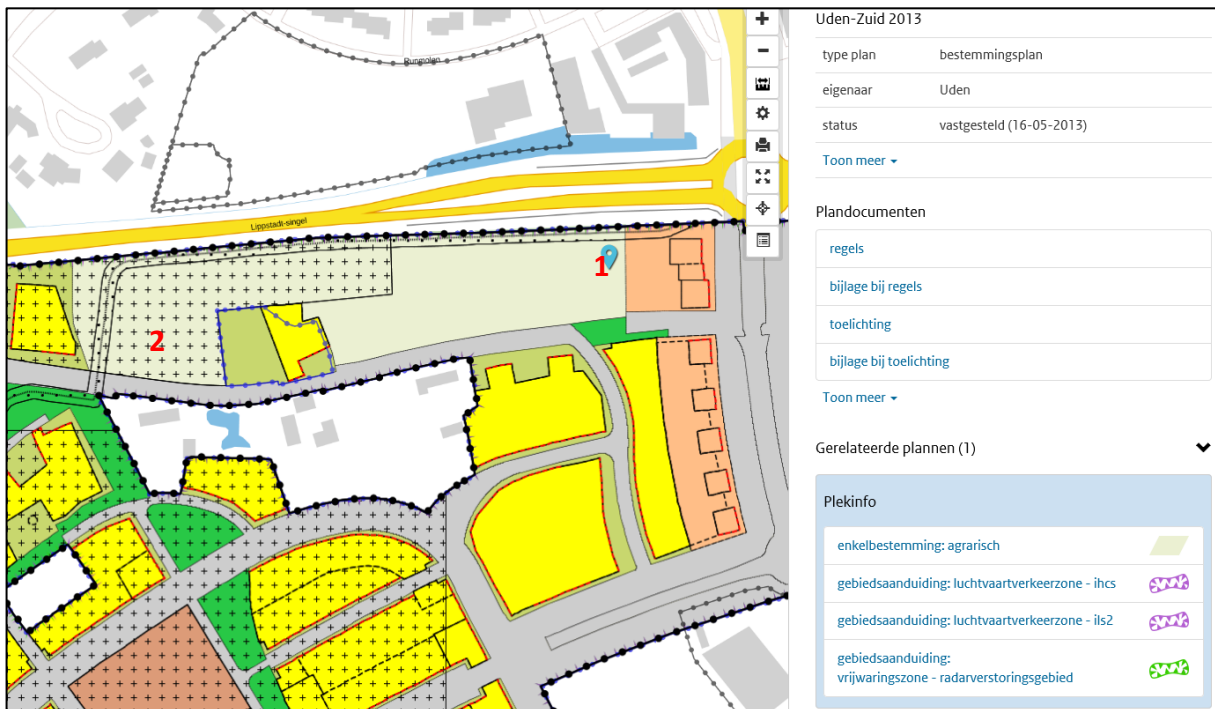
Topografische kaart met aanduiding projectlocaties

Begrenzing projectgebied

1.3 Vigerend bestemmingsplan

Voor beide projectlocaties geldt het bestemmingsplan Uden-Zuid 2013, dat op 16 mei 2013 door de gemeenteraad is vastgesteld. In dit bestemmingsplan hebben de projectlocaties de enkelbestemming 'Agrarisch'.

Uitsnede verbeelding bestemmingsplan Uden-Zuid 2013

De voor 'Agrarisch' aangewezen gronden zijn bestemd voor een agrarisch bedrijf met een grondgebonden agrarische bedrijfsvoering met daarbij behorende voorzieningen van algemeen nut, (onverharde) paden, groenvoorzieningen, water en waterhuishoudkundige voorzieningen. De aanleg van parkeerplaatsen, de aanleg van compensatiegroen en de bouw van de schuur staan niet ten dienste van een agrarisch bedrijf en passen derhalve niet in deze bestemmingsomschrijving.

Aan de noordzijde van projectlocatie 1 en aan de west- en noordzijde van projectlocatie 2 geldt ook de dubbelbestemming 'Leiding - Gas'. De voor 'Leiding - Gas' aangewezen gronden zijn, behalve voor de daar voorkomende bestemming, mede bestemd voor een gastransportleiding met de hartlijn ter plaatse van de aanduiding 'hartlijn leiding - gas'. In de bij deze dubbelbestemming behorende regels is onder meer bepaald dat het verboden is om zonder of in afwijking van een omgevingsvergunning de volgende werken en werkzaamheden uit te voeren ter plaatse van de dubbelbestemming 'Leiding - Gas' aan weerszijden van de gasleiding:

- het ontginnen, bodemverlagen of afgraven, ophogen of egaliseren dan wel het anderszins aanbrengen van wijzigingen in het maaiveld;
- het aanbrengen en rooien van diepwortelende beplanting of bomen;
- het aanbrengen van gesloten oppervlakteverhardingen;
- het uitvoeren van heikwerkzaamheden of het op andere wijze van indrijven in de grond;
- het leggen van kabels en leidingen en drainage, met uitzondering van de gastransportleiding;
- het aanleggen van waterlopen of het vergraven, verruimen of dempen van bestaande waterlopen.

Projectlocatie 2 heeft ook de dubbelbestemming 'Waarde - Archeologie'. De gronden met deze bestemming zijn mede bestemd voor het behoud en de bescherming van de archeologische verwachtingswaarden van de grond. In de bij deze dubbelbestemming behorende regels is onder meer bepaald dat het verboden is zonder of in afwijking van een omgevingsvergunning de volgende werken en werkzaamheden uit te voeren of te laten uitvoeren:

- a het uitvoeren van groundbewerkingen dieper dan 0,3 m onder het maaiveld, zoals afgraven, diepploegen, egaliseren, frezen, scheuren van grasland, aanleg of rooien van bos, boomgaard of diepwortelende beplanting, aanbrengen van oppervlakteverhardingen, aanleggen van drainage, verwijderen van funderingen;
- b het graven, dempen, dan wel verdiepen, vergroten of anderszins herprofiëren van waterlopen, sloten en greppels;
- c het aanleggen van leidingen dieper dan 0,3 m onder het maaiveld.

Verder zijn voor beide projectlocaties van toepassing de gebiedsaanduidingen 'luchtvaartverkeerzone IHCS', 'luchtvaartverkeerszone ILS2' en 'vrijwaringszone – radarverstoringgebied'. Ter plaatse van de aanduiding 'luchtvaartverkeerzone - IHCS' mag de bouwhoogte van gebouwen en bouwwerken, geen gebouwen zijnde, niet meer bedragen dan 64 m + NAP. Ter plaatse van de aanduiding 'luchtvaartverkeerzone - ILS2' mag de bouwhoogte van gebouwen en bouwwerken, geen gebouwen zijnde, niet meer bedragen dan 71,8 m + NAP en ter plaatse van de aanduiding 'vrijwaringszone - radarverstoringgebied' mag de bouwhoogte van gebouwen en bouwwerken, geen gebouwen zijnde, niet meer bedragen dan 65 m + NAP. Deze gebiedsaanduidingen vormen geen belemmering voor de uitvoering van het project.

Omdat het beoogde project niet voldoet aan het geldende bestemmingsplan Uden-Zuid 2013, wordt een afwijkingsprocedure gevolgd, waarbij een omgevingsvergunning wordt verleend met toepassing van artikel 2.12, eerste lid, onder a, sub 3 van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) voor het gebruiken van gronden of bouwwerken in strijd met een bestemmingsplan (artikel 2.1 lid 1 onder c Wabo).

1.4 Leeswijzer

Na dit inleidende hoofdstuk wordt in hoofdstuk 2 een beschrijving gegeven van de nabije omgeving van de projectlocatie en van het project zelf. Daarna komt in hoofdstuk 3 het voor het project relevante ruimtelijke beleid van het Rijk, provincie Noord-Brabant en de gemeente Uden aan de orde, waarbij wordt nagegaan of het project hiermee in lijn is. In hoofdstuk 4 wordt ingegaan op de diverse milieu- en omgevingsaspecten. Verder wordt in hoofdstuk 5 aandacht besteed aan de gevolgen van het project voor de waterhuishouding. Vervolgens komt in hoofdstuk 6 de financiële en maatschappelijke haalbaarheid van het project aan de orde en in hoofdstuk 7 wordt tenslotte in kort bestek een beschrijving gegeven van de te volgen procedure.

2. Projectprofiel

2.1 Inleiding

In dit hoofdstuk worden de omgevingskenmerken beschreven van het gebied waarin het voor- genomen project is gelegen. Ook zal het planvoornemen hier verder worden toegelicht.

2.2 Gebiedsbeschrijving

Zoals in paragraaf 1.2 is aangegeven, ligt het projectgebied aan de noordkant van de wijk Hoenderbos in Uden-Zuid, het zuidelijk deel van de bebouwde kom van Uden. Uden-Zuid bestaat uit de woonwijken Hoenderbos en Velmolen die weer onderverdeeld kunnen worden in verschillende buurten. In de huidige ruimtelijke structuur van Uden-Zuid hebben de verschillende wijken en buurten een eigen uiterlijk. Door de bouwstijl en diversiteit aan woningtypen is een rijke verscheidenheid aan woonmilieus ontstaan. De wijk heeft een heldere hoofdstructuur van herkenningspunten en verbindingroutes. De buurt Verlengde Velmolen vormt de scheiding tussen de wijken Hoenderbos en Velmolen en ligt rondom de hoofdontsluitingsweg de Verlengde Velmolen direct ten zuiden van de Lippstadtsingel. De noordzijde van de Verlengde Velmolen bestaat uit twee gescheiden rijbanen met bedrijfsbebouwing aan beide zijden van de weg. Deze bedrijfsbebouwing bestaat uit representatieve gebouwen met een kantoorachtig karakter.

Luchtfoto omgeving projectlocatie (bron: ruimtelijkeplannen.nl)

Uden-Zuid wordt aan de noordzijde begrensd door de Lippstadtsingel, die één van de hoofdontsluitingswegen van Uden vormt. Ten noorden daarvan bevinden zich de woonwijk Zoggel en Moleneind-Sportpark. Ten oosten van Uden-Zuid is de kern Volkel gelegen en ten noordoosten van Uden-Zuid is het bedrijventerrein Loopkant-Liessent gesitueerd.

2.3 Projectbeschrijving

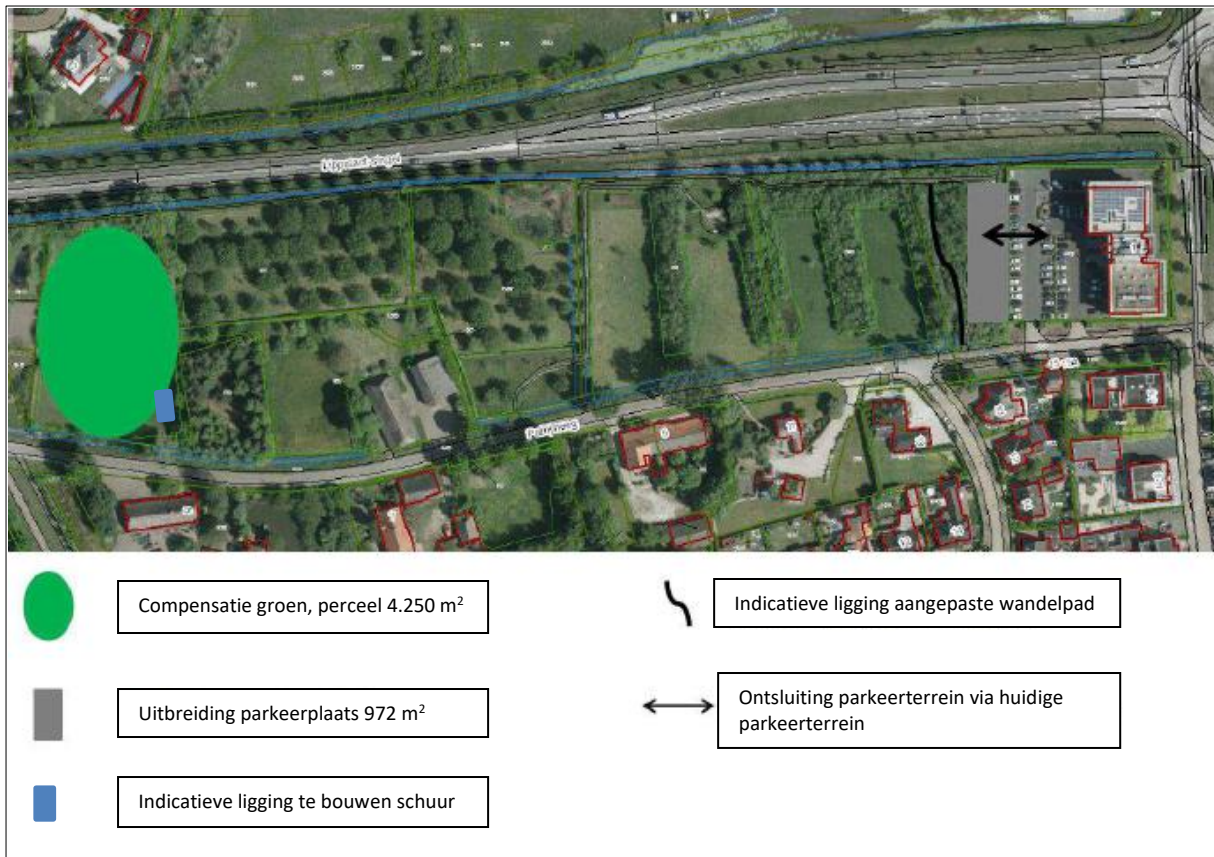
Het project betreft een uitbreiding van het bestaande parkeerterrein bij het kantoorgebouw van CSU en T-Zorg aan de Verlengde Velmolen 1 met een perceel van 972 m² dat nu deel uitmaakt van het Klimaatbos. Op onderstaande afbeelding is een deel van het bestaande parkeerterrein weergegeven met daarachter het Klimaatbos, waar de uitbreiding van het parkeerterrein is voorzien.

Huidig parkeerterrein en Klimaatbos gezien vanuit kantoorgebouw van CSU

Deze uitbreiding voorziet in de aanleg van 38 parkeerplaatsen en wordt gecompenseerd door toevoeging van groen met een oppervlakte van 4.250 m² aan de westzijde van het huidige groengebied. Tevens voorziet het project in een planologische basis voor de bouw van een historische schuur op dit perceel. Op de hiernavolgende luchtfoto is de ligging weergegeven van de nieuwe parkeerplaatsen en van het perceel waarop het compensatiegroen wordt aangelegd en waarop de nieuwe schuur wordt gebouwd.

Met de uitbreiding van het parkeerterrein wordt beoogd de structurele parkeerproblematiek bij het kantoorpand van CSU op te lossen. In 2015 vestigden CSU en T-Zorg zich in het pand aan de Verlengde Velmolen 1. Gebleken is dat het parkeerterrein niet toereikend is voor personeel en bezoekers. CSU heeft op diverse manieren geprobeerd deze parkeerproblematiek op te lossen, maar is daarin niet geslaagd. Geregeld ondervindt de buurt overlast van geparkeerde auto's van personeel en/of bezoekers. CSU heeft daarom contact gezocht met de gemeente om te kijken naar een structurele oplossing voor dit parkeerprobleem. De vraag naar parkeerplaatsen is dermate groot, dat dit niet in de bestaande omgeving opgelost kan worden.

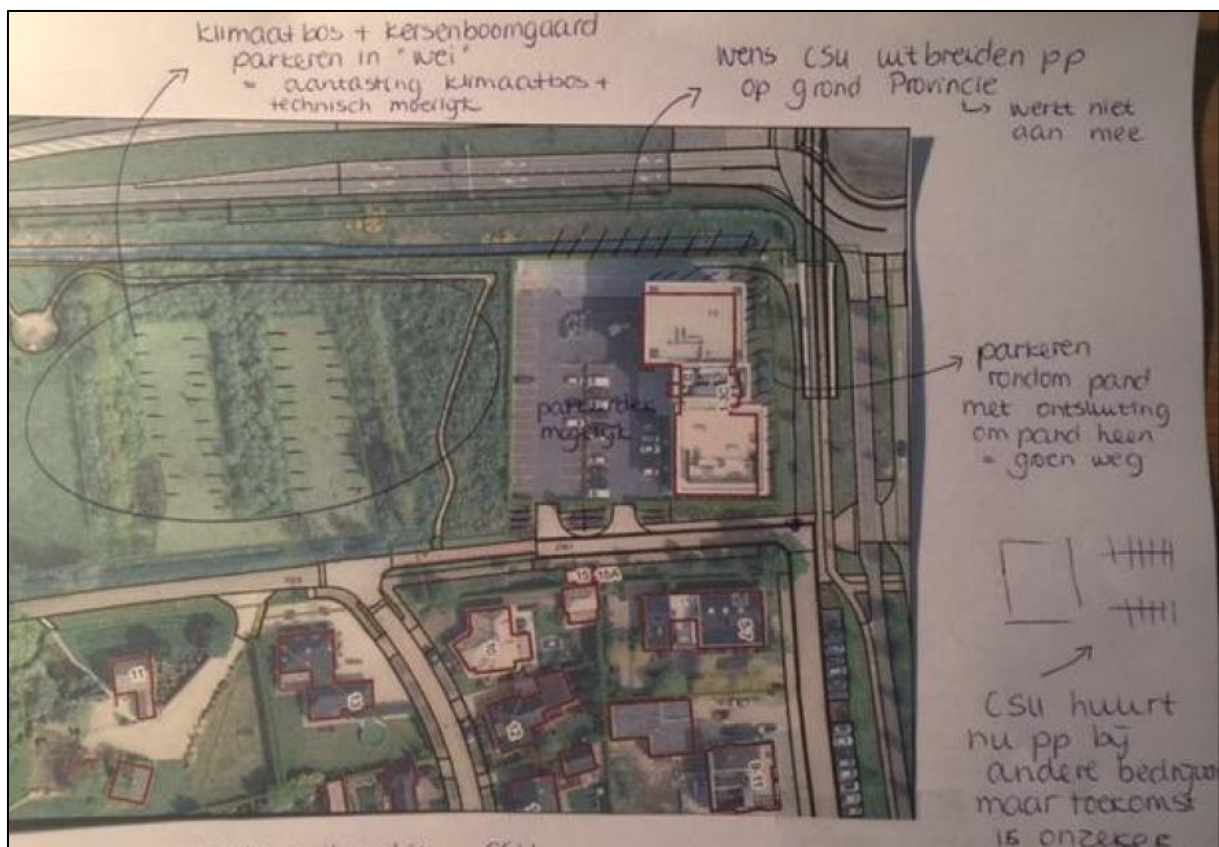

Luchtfoto met aanduiding nieuwe parkeerplaatsen, compensatiegroen en de schuur

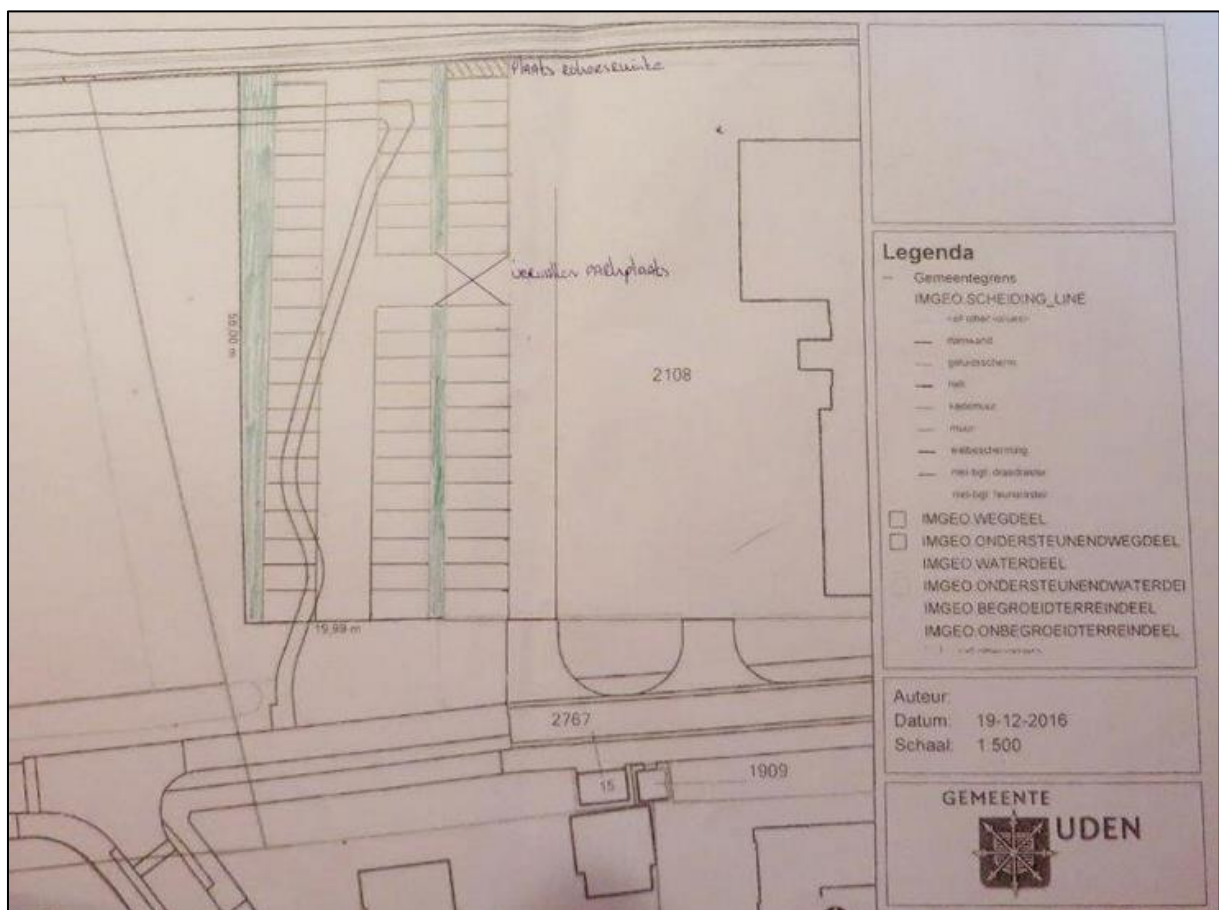
Het aantal bestaande parkeerplaatsen bedraagt 93, waarvan 83 parkeerplaatsen op eigen terrein (22 in de parkeerkelder en 61 op het parkeerterrein achter het kantoorgebouw). De overige 10 parkeerplaatsen worden gehuurd van Verbossen aan de Verlengde Velmolen 12. Van de 150 personen die werkzaam zijn in het kantoorgebouw zijn er 4 die carpoolen, komen er 16 personen op de fiets naar kantoor en maken er 7 mensen gebruik van het openbaar vervoer. Het aantal parkeerplaatsen dat gelijktijdig benut wordt door bezoekers (klanten, leveranciers, e.d.) bedraagt gemiddeld 8. De totale parkeerbehoefte is dus $150 - 27 + 8 = 131$. De extra parkeervraag bedraagt $131 - 93 = 38$ parkeerplaatsen. Omdat de bezettingsgraad van het kantoorgebouw in de huidige situatie al 100% is en er geen of nagenoeg geen toename van het aantal medewerkers te verwachten is, zal er na realisatie van de extra parkeerplaatsen in de toekomst geen parkeertekort meer zijn.

Bij het zoeken naar een oplossing van deze parkeerproblematiek zijn diverse alternatieven onderzocht. Een alternatief is parkeren in de 'wei' in het klimaatbos/kersenboomgaard, maar dit is technisch moeilijk en leidt tot een te grote aantasting van het Klimaatbos. Een andere oplossing is parkeren aan de noordkant van het kantoorgebouw op gronden die eigendom zijn van de provincie, maar de provincie wenst hieraan geen medewerking te verlenen. Ook is gekeken naar de mogelijkheid om extra parkeerplaatsen aan te leggen rondom het kantoorpand met een extra ontsluiting. Nadeel is dat het groen rondom het pand verdwijnt, waardoor de beeldkwaliteit van deze locatie aan de entree van Uden-Zuid te veel wordt aangetast.

Uiteindelijk is in gezamenlijk overleg tussen CSU, gemeente en de gezamenlijke natuurverenigingen (stichting Udense Kersenboomgaarden, IVN afdeling Uden en stichting Vrijwillig Landschapsbeheer) gekozen voor een uitbreiding van het bestaande parkeerterrein in westelijke richting. Nadeel van deze oplossing is dat een deel van Klimaatbos verdwijnt, maar dit verlies wordt gecompenseerd door aanleg van groen op een perceel met een oppervlakte van 4.250 m^2 ten westen van het Klimaatbos.

Onderzochte parkeeralternatieven

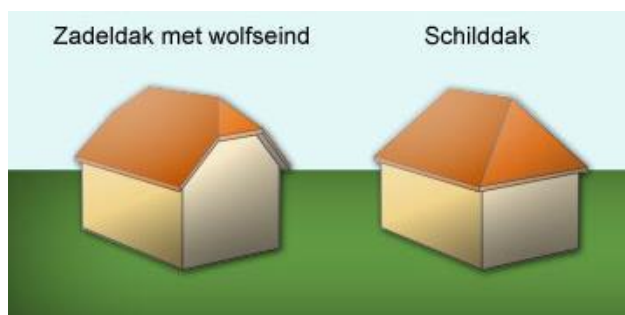
Inrichtingsschets uitbreiding parkeerterrein met 40 parkeerplaatsen en 2 vervallen bestaande parkeerplaatsen

Betrokken partijen zijn daarbij het volgende overeengekomen:

- CSU mag haar parkeerterrein uitbreiden met een perceel van 972 m² dat nu deel uitmaakt van het Klimaatbos;
- deze uitbreiding wordt gecompenseerd door toevoeging van 4.250 m² groen aan de westzijde van het huidige groene gebied (= perceel Patrijsweg, zie afbeelding op de vorige pagina);
- CSU mag op het perceel parkeerplaatsen realiseren voor 40 auto's. Deze worden via het huidige parkeerterrein ontsloten, waardoor 2 bestaande parkeerplaatsen komen te vervallen. Per saldo betekent dit dus een uitbreiding met 38 parkeerplaatsen;
- het nieuwe stuk parkeerterrein wordt 'landelijk ingepast', dat wil zeggen tussen het terrein en de wijk blijft een strook groen behouden en het terrein wordt omzoomd met hagen en bomen;
- de natuurverenigingen zullen CSU adviseren over de herinrichting van de nieuwe parkeerplaats;
- de bomen die moeten worden gekapt, worden (in een groter aantal dan de standaardregels van de gemeente Uden voorschrijven) gecompenseerd op het perceel aan de Patrijsweg;
- het begin van het wandelpad achter het CSU-gebouw wordt iets verlegd (op genoemde afbeelding is de nieuwe ligging van het wandelpad indicatief aangegeven).

Ook is afgesproken dat de Stichting Vrijwillig Landschapsbeheer Uden projectlocatie 2 mag benutten voor het oprichten van een historische schuur. De stichting heeft ten doel om zich in te zetten voor kleine landschapselementen en natuurgebieden in Uden. Zij doet dat door werkdagen te organiseren en educatie te geven en adviezen bij particulieren. Naast 12 grote werkdagen zijn er ook 12 kleine werkdagen met kleine vrijwilligersteams en 12 nazorg- en voorzorgdagen. Heden heeft zij haar gereedschappen op 4 locaties in bewaring gegeven nadat zij op 1 april 2017 de schuur Patrijsweg 4 heeft verlaten vanwege de huidige nieuwbouw.

De werkschuur die de sVLU voor ogen heeft is een veldschuur met een buitenafmeting van 6 bij 12 meter en een goot- en bouwhoogte van 3 meter, respectievelijk 6,5 meter en met een zadeldak met wolfseinden of schilddak. Het eerste daktype heeft de voorkeur vanwege de grotere inhoud.

De ruimte van de zoldering is noodzakelijk vanwege de opslag van diverse nestkasten en materiaal die de sVLU door het jaar heen produceert en ook aan de man bezorgt. Het geheel wordt gebouwd op een fundering met gemetselde spouwmuren die op 60 centimeter boven maaiveld overgaat in een gepotdekselde bedekking van houten delen welke zwart worden afgewerkt. De dakbedekking zal bestaan uit (oud)hollandse pannen. De hiernavolgende afbeelding geeft hiervan een goed voorbeeld.

Voorbeeld van de te bouwen schuur

De inrichting is grotendeels ten behoeve van opslag. Ook zal meerdere dagdelen per jaar onderhoud, of assemblage gedaan worden aan gereedschap c.q. soortenbeschermingskasten etc.. Ten behoeve van deze activiteit zal in de schuur een keuken en toilet worden geplaatst en de daarvoor benodigde nutsvoorzieningen worden aangelegd. De sVLU zal het geheel in een degelijke landschappelijke groene (historische) inpassing planten.

Op pagina 9 is de indicatieve ligging van de schuur met een blauw vlak aangegeven op het kadastrale perceel nr. 1945. De schuur wordt op circa 2 meter afstand van de zijdelingse erfgrens gebouwd. Daarmee gaat de schuur een beetje op in het huidige bos en komt deze minder in het nu nog 'open perceel' te staan. De voorgevel komt op circa 12 meter van de Patrijsweg te staan. De gemeente gaat de ondergrond inclusief het voorterrein, circa 200 m², verkopen aan de sVLU.

De omgevingsvergunning voor het bouwen van deze schuur zal separaat worden aangevraagd. De onderhavige omgevingsvergunning biedt daarvoor de planologische basis.

3. Beleidskader

In het kader van de ruimtelijke onderbouwing is onderzocht of het hiervoor beschreven project past binnen het geldende beleid op nationaal, provinciaal en gemeentelijk niveau. In dit hoofdstuk komen de bevindingen met betrekking tot het relevante ruimtelijke beleid aan de orde.

3.1 Rijksbeleid

3.1.1 *Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte*

Op 13 maart 2012 heeft de Minister de Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (SVIR) vastgesteld. Daarin staan de plannen voor ruimte en mobiliteit. Zo beschrijft het kabinet in de Structuurvisie in welke infrastructuurprojecten het de komende jaren wil investeren. Provincies en gemeenten krijgen meer bevoegdheden bij ruimtelijke ordening. De Rijksoverheid richt zich op nationale belangen, zoals verbetering van de bereikbaarheid. De structuurvisie vervangt diverse bestaande nota's, zoals de Nota Ruimte, de Structuurvisie Randstad 2040, de Nota Mobiliteit, de Mobiliteitsaanpak.

In de Structuurvisie schetst het kabinet hoe Nederland er in 2040 uit moet zien: concurrerend, bereikbaar, leefbaar en veilig. Het ruimtelijke en mobiliteitsbeleid wordt meer aan provincies en gemeenten overgelaten. Hieronder valt bijvoorbeeld het landschapsbeleid. De Rijksoverheid richt zich op nationale belangen, zoals een goed vestigingsklimaat, een degelijk wegennet en waterveiligheid.

Tot 2028 heeft het kabinet in de SVIR 3 Rijksdoelen geformuleerd: (1) de concurrentiekracht vergroten door de ruimtelijk-economische structuur van Nederland te versterken. Dit betekent bijvoorbeeld een aantrekkelijk (internationaal) vestigingsklimaat, (2) de bereikbaarheid verbeteren en (3) zorgen voor een leefbare en veilige omgeving met unieke natuurlijke en cultuurhistorische waarden.

De provincies en gemeenten krijgen in dit ruimtelijke en mobiliteitsbeleid meer bevoegdheden, bijvoorbeeld op het gebied van landschappen, verstedelijking en het behoud van groene ruimte. Provincies en gemeenten zijn volgens het kabinet beter op de hoogte van de situatie in de regio en de vraag van bewoners, bedrijven en organisaties. Daardoor kunnen zij beter afwegen wat er in een gebied moet gebeuren. Dit geldt ook voor de beoogde uitbreiding van de parkeerplaatsen, de aanleg van compensatiegroen en de bouw van de schuur in het stedelijk gebied van Uden. Het onderhavige project is niet van invloed op de Rijksbelangen, die in de SVIR zijn vastgelegd.

3.1.2 *Besluit algemene regels ruimtelijke ordening*

Het Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro) is op 30 december 2011 in werking getreden. Dit besluit bevat inhoudelijke regels van de rijksoverheid waaraan bestemmingsplannen, provinciale inpassingsplannen, uitwerkingsplannen, wijzigingsplannen, beheersverordeningen en omgevingsvergunningen met ruimtelijke onderbouwing moeten voldoen, voor zover het nationale belangen betreft. Het Barro bevat regels over Project Mainportontwikkeling Rotterdam (Maasvlakte II), Kustfundament, Grote rivieren, Waddenzee en Waddengebied, Defensie (militaire terreinen, munitie, militaire luchtvaart), Erfgoed (Unesco). Op 1 oktober 2012 is de 1^e aanvulling van Barro in werking getreden, waarin regels zijn opgenomen met betrekking tot Rijkswaardwegen, Hoofdwegen en landelijke spoorwegen, Elektriciteitsvoorziening, Ecologische hoofdstructuur, Primaire waterkeringen buiten het kustfundament, IJsselmeergebied (uitbreidingsruimte), Veiligheid rond rijkswaardwegen, Verstedelijking in het IJsselmeer, Toekomstige rivierverruiming van de Maastakken.

Regels uit het Barro, die relevant kunnen zijn voor de projectlocatie, zijn de regels met betrekking tot Vliegbasis Volkel. In hoofdstuk 4 van deze ruimtelijke onderbouwing wordt geconcludeerd dat Vliegbasis Volkel geen belemmering vormt voor realisatie van het project. Het onderhavige project is niet van invloed op de Rijksbelangen, die in het Barro zijn vastgelegd.

3.1.3 Ladder voor duurzame verstedelijking

In de SVIR is de 'Ladder voor duurzame verstedelijking' geïntroduceerd en in de wijziging van het Besluit ruimtelijke ordening van 1 oktober 2012 in artikel 3.1.6 als procesvereiste opgenomen. Bij besluit van 21 april 2017 is dit artikel gewijzigd. Doel van de ladder voor duurzame verstedelijking is een goede ruimtelijke ordening door een optimale benutting van de ruimte in stedelijke gebieden. De toelichting bij een bestemmingsplan dat een nieuwe stedelijke ontwikkeling mogelijk maakt, bevat een beschrijving van de behoefte aan die ontwikkeling en - indien het bestemmingsplan die ontwikkeling mogelijk maakt buiten het bestaand stedelijk gebied - een motivering waarom niet binnen het bestaand stedelijk gebied in die behoefte kan worden voorzien.

In de overzichtsuitspraak van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State van 28 juni 2017, zaaknummer 201608869/1/R3 inzake de ladder voor duurzame verstedelijking hanteert de Afdeling voor de beoordeling of een voorziene ontwikkeling voldoende substantieel is om als stedelijke ontwikkeling te kunnen gelden de volgende uitgangspunten:

1. *Wanneer een bestemmingsplan voorziet in niet meer dan 11 woningen die gelet op hun onderlinge afstand als één woningbouwlocatie als bedoeld in artikel 1.1.1, eerste lid, van het Bro, kunnen worden aangemerkt, kan deze ontwikkeling in beginsel niet als een stedelijke ontwikkeling worden aangemerkt.*
2. *Wanneer een bestemmingsplan voorziet in een van de andere in artikel 1.1.1, eerste lid, aanhef en onder i, van het Bro genoemde stedelijke voorzieningen in de vorm van een terrein met een ruimtebeslag van minder dan 500 m² kan deze ontwikkeling in beginsel niet als een stedelijke ontwikkeling worden aangemerkt.*
3. *Wanneer een bestemmingsplan voorziet in een van de andere in artikel 1.1.1, eerste lid, aanhef en onder i, van het Bro genoemde stedelijke voorzieningen in de vorm van een gebouw met een bruto-vloeroppervlakte kleiner dan 500 m², kan deze ontwikkeling in beginsel niet als een stedelijke ontwikkeling worden aangemerkt.*
4. *Wanneer een bestemmingsplan voorziet in een terrein met een ruimtebeslag van meer dan 500 m² of in een gebouw met een bruto-vloeroppervlakte groter dan 500 m², dient deze ontwikkeling in beginsel als een stedelijke ontwikkeling te worden aangemerkt.*

Voorliggend project voorziet in een uitbreiding van een bestaand parkeerterrein bij een kantoorgebouw. Deze beoogde ontwikkeling betreft weliswaar een stedelijke voorziening met een ruimtebeslag van meer dan 500 m², maar een parkeerterrein waarvan de behoefte afhankelijk is van de aanwezigheid van een bestaande voorziening is niet aan te merken als een stedelijke ontwikkeling als bedoeld in artikel 3.1.6, tweede lid, van het Besluit ruimtelijke ordening. Zie onder andere de uitspraak van 5 april 2017, ECLI:NL:RVS:2017:943 (Ermelo). De nieuwe parkeerplaatsen worden aansluitend aan het bestaande parkeerterrein bij het kantoorgebouw van CSU en T-Zorg gerealiseerd. Deze uitbreiding van het parkeerterrein wordt derhalve niet aangemerkt als een stedelijke ontwikkeling. De op te richten schuur heeft een bruto-vloeroppervlakte van 72 m² en wordt niet als een stedelijke ontwikkeling aangemerkt. De Ladder voor duurzame verstedelijking is niet van toepassing op onderhavig project.

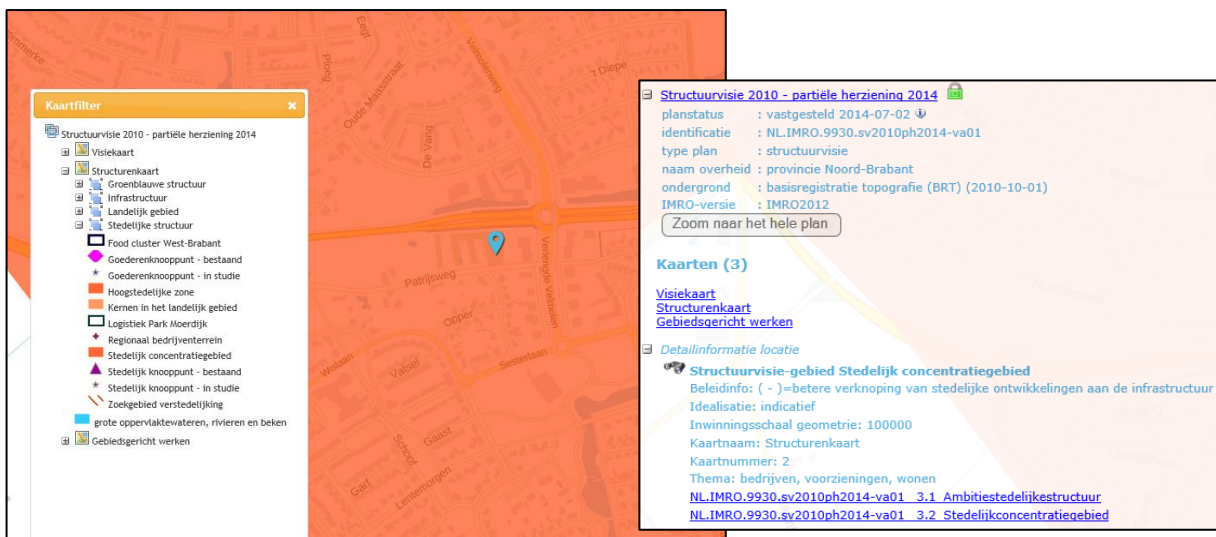
3.2 Provinciaal beleid

3.2.1 Structuurvisie Ruimtelijke Ordening

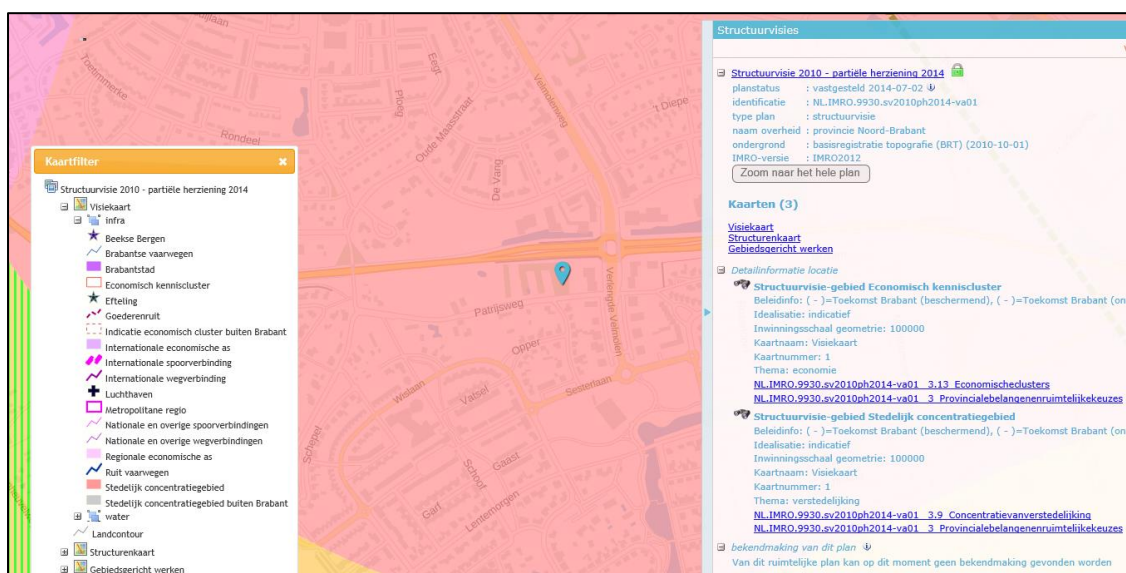
Op 1 oktober 2010 hebben Provinciale Staten van Noord-Brabant de Structuurvisie Ruimtelijke Ordening vastgesteld. In deze structuurvisie zijn de hoofdlijnen van het provinciale ruimtelijke beleid tot 2025 verwoord met een doorkijk naar 2040 met als doel een goede woon-, werk- en leefomgeving. De visie is bindend voor het ruimtelijk handelen van de provincie. Het is de basis voor de wijze waarop de provincie de instrumenten inzet die de Wet ruimtelijke ordening biedt. Een van die instrumenten is

de provinciale verordening, waarin concrete regels gesteld kunnen worden waarmee gemeenten rekening moeten houden bij het vaststellen van bestemmingsplannen. De Structuurvisie Ruimtelijke Ordening gaat in op de ruimtelijke kwaliteiten van de provincie en kiest voor de verdere ontwikkeling van gevarieerde en aantrekkelijke woon-, werk- en leefmilieus en voor een kennisinnovatieve economie met als basis een klimaatbestendig en duurzaam Brabant. De provincie wil het contrastrijke Brabantse landschap herkenbaar houden en verder versterken. Daarom wordt ingezet op de ontwikkeling van robuuste landschappen, een beleefbaar landschap vanaf het hoofdwegennet en behoud en versterking van aanwezige landschapskwaliteiten. Op 19 maart 2014 is de Structuurvisie Ruimtelijke Ordening 2014 in werking getreden. Deze structuurvisie is een actualisatie van de visie die in 2010 werd vastgesteld. Belangrijke beleidswijzigingen hebben met name betrekking op de realisatie van natuur en de transitie naar zorgvuldige veehouderij in Brabant.

De ruimtelijke belangen en keuzes zijn in de structuurvisie in vier ruimtelijke structuren geordend. Binnen deze structuren worden de belangrijkste maatschappelijke ontwikkelingen opgevangen. Samen vormen deze structuren de provinciale ruimtelijke structuur. De vier structuren zijn: de groenblauwe structuur, infrastructuur, landelijk gebied en stedelijke structuur.

Uitsnede structurenkaart Structuurvisie ruimtelijke ordening 2014

Uitsnede visiekaart Structuurvisie ruimtelijke ordening 2014

Zowel op de structurenkaart als de visiekaart is het projectgebied onderdeel van een groter gebied dat is aangewezen als stedelijk concentratiegebied. Met betrekking tot het stedelijk concentratiegebied vindt de provincie het belangrijk dat er verschil blijft tussen de steden en de kernen in het landelijk gebied, de zogenaamde mozaïekstructuur. De provincie wil dat er verschillende kwaliteiten worden ontwikkeld voor wonen en werken rond de steden en in het landelijk gebied om zo bij te dragen aan een onderscheidend leef- en vestigingsklimaat ter versterking van de kenniseconomie in Brabant. Het op peil houden van het voorzieningenniveau is daarbij een belangrijk aandachtspunt. De fysieke leefomgeving levert een bijdrage aan de gezondheid, bijvoorbeeld door goed toegankelijke voorzieningen, een groene leefomgeving, water, een veilige infrastructuur en biedt ruimte voor vrijetijdsbesteding. Bij de opgave voor wonen en werken wordt het accent sterker verlegd naar de te ontwikkelen kwaliteiten, de inzet op herstructurering en het beheer van het bestaand stedelijk gebied.

Rond de steden is de schaal van de verstedelijkingsopgave van een andere orde dan in de gebieden aan de randen van Brabant. Door de verstedelijking te concentreren zijn er meer mogelijkheden om een hoog voorzieningenniveau in stand te houden en verder te ontwikkelen. Dat gebeurt rond goed ontsloten gebieden, zoals in dynamische stadscentra en op knooppunten van infrastructuur. De concentratie van verstedelijking vindt plaats in het zogenaamde 'kralensnoer' van steden (met omliggende kleinere kernen) op de overgang van zand naar klei (van Bergen op Zoom tot aan Oss) en rond de steden op het zand (Eindhoven-Helmond, Tilburg en Uden- Veghel). Hier wordt de bovenlokale groei van de verstedelijking opgevangen.

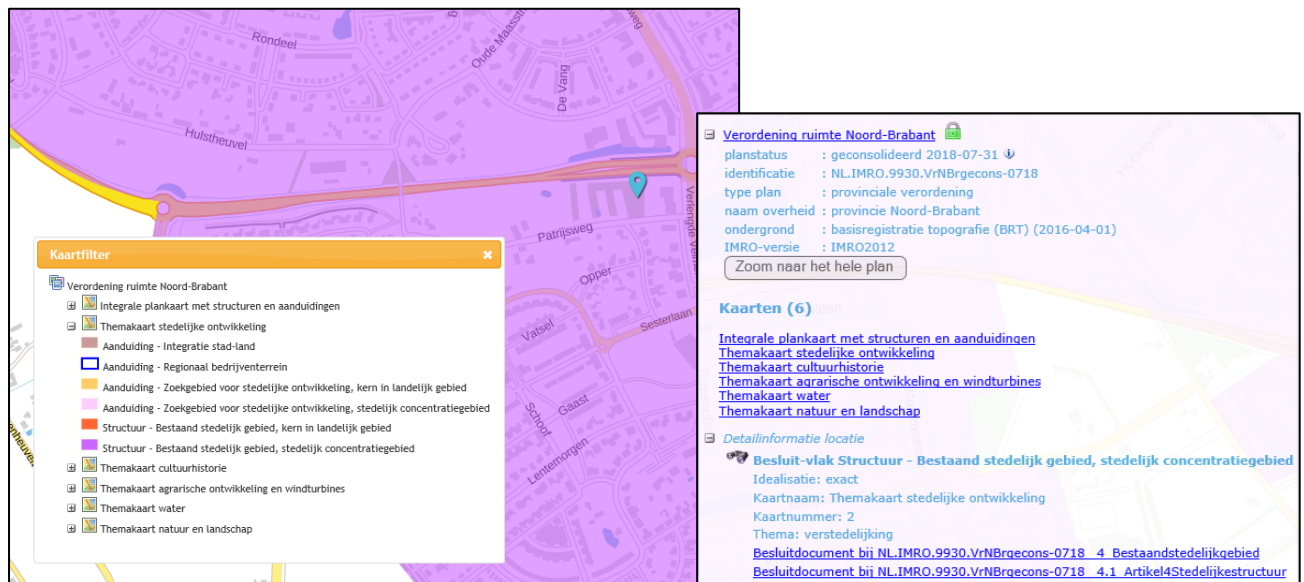
Met de uitbreiding van het bestaande parkeerterrein wordt beoogd de bestaande parkeerproblematiek, met name de overlast voor omwonenden, op te lossen. Dit levert een positieve bijdrage aan de omgevingskwaliteit in dit deel van Uden-Zuid. Het realiseren van compensatiegroen levert een positieve bijdrage aan een groene leefomgeving en de op te richten schuur wordt op passende wijze landelijk in de omgeving ingepast. Het project is hiermee in lijn met de provinciale belangen, zoals verwoord in de structuurvisie.

3.2.2 Verordening ruimte 2014

In de Verordening ruimte 2014 (geconsolideerde versie 01-01-2018) zijn regels opgenomen waarmee gemeenten rekening moeten houden bij het vaststellen van bestemmingsplannen. Voor een deel zijn het algemene regels die voor heel Brabant gelden. Het gaat daarbij met name om zorgvuldig ruimtegebruik en kwaliteitsverbetering van het landschap. Daarnaast zijn regels opgenomen met betrekking tot de vier onderscheiden structuren (stedelijke structuur, ecologische hoofdstructuur, groenblauwe mantel en gemengd landelijk gebied). De structuren zijn aanvullend op elkaar en sluiten elkaar uit. Dit betekent dat ieder ruimtelijk oppervlak in Brabant onder één van deze structuren valt, maar niet onder meerdere structuren tegelijk kan vallen. Per structuur is uitgewerkt welke functies onder welke voorwaarden ontwikkeld kunnen worden. Verder zijn regels opgenomen die alleen gelden voor het gebied dat binnen een aanduiding ligt, bijvoorbeeld de aanduiding 'zoekgebied voor stedelijke ontwikkeling'. In totaal zijn er 25 aanduidingen in de Verordening ruimte opgenomen. Aanduidingen liggen altijd over een structuur heen en vaak over meerdere structuren. Aanduidingen kunnen onderling ook overlap geven. Ten aanzien van de specifieke onderwerpen mestverwerking, veehouderij en sanerings- en verplaatsingslocaties zijn rechtstreeks werkende regels in de verordening opgenomen.

Op de themakaart stedelijke ontwikkeling van de Verordening ruimte 2014 is het projectgebied onderdeel van de structuur Bestaand stedelijk gebied, stedelijk concentratiegebied. Het beleid van de provincie is er al decennialang op gericht om stedelijke ontwikkeling in stedelijke concentratiegebieden te bundelen. Het doel daarvan is om voldoende draagvlak voor de steden als economische en culturele motor te creëren en om het dichtslibben van het landelijk gebied tegen te gaan. Op

provinciale schaal betekent dit dat het merendeel van de woningbouw, de bedrijventerreinen, voorzieningen en bijbehorende infrastructuur moet plaatsvinden in of aansluitend op de stedelijke

Uitsnede themakaart stedelijke ontwikkeling van de Verordening ruimte 2014 (per 1 januari 2018)

concentratiegebieden. Het bestaand stedelijk gebied is primair begrensd op grond van de feitelijk bestaande situatie en de aanwezige stedenbouwkundige structuur. Hierdoor zijn soms ook gronden aangeduid als bestaand stedelijk gebied terwijl die (nu) nog onbebouwd zijn. Daarnaast behoren in beginsel ook de gronden waarop een rechtstreekse mogelijkheid ligt om een stedelijke ontwikkeling te realiseren (dus zonder wijziging of vrijstelling van het bestemmingsplan) tot bestaand stedelijk gebied. Binnen het bestaand stedelijke gebied is de gemeente in het algemeen vrij om te voorzien in stedelijke ontwikkeling, uiteraard binnen de grenzen van wetgeving en de regionale afspraken. Wel is in artikel 3.1 een aantal bepalingen opgenomen over zorgvuldig ruimtegebruik en de verantwoording die de provincie daarover vraagt aan gemeenten.

Artikel 4 van de Verordening ruimte bevat regels voor bestaand stedelijk gebied met betrekking tot nieuwbouw van woningen, ontwikkeling van bedrijventerreinen en kantorenlocaties, bestaande bedrijventerreinen en kantorenlocaties, detailhandelslocaties, leisurevoorzieningen, windturbines en veehouderijen. Voor een uitbreiding van een parkeerterrein bij een kantoor in bestaand stedelijk gebied stelt de Verordening ruimte geen specifieke regels.

Daarnaast gelden nog de algemene regels in artikel 3 van de verordening. Deze hebben betrekking op bevordering van de ruimtelijke kwaliteit. Aandachtspunten daarbij zijn zorgvuldig ruimtegebruik, concentreren van bebouwing en voorzieningen, rekening houden met omliggende functies en waarden en het verbeteren van landschap. Het principe van zorgvuldig ruimtegebruik houdt in dat toepassing wordt gegeven aan de ladder voor duurzame verstedelijking. Zoals in paragraaf 3.1.3 als is aangegeven, gaat het hierbij om de ruimte in stedelijke gebieden optimaal te benutten. Ten behoeve van behoud en de bevordering van de ruimtelijke kwaliteit moet rekening worden gehouden met de gevolgen van de beoogde ruimtelijke ontwikkeling voor de in het plan begrepen gronden en de naaste omgeving, in het bijzonder wat betreft de bodemkwaliteit, de waterhuishouding, de in de grond aanwezige of te verwachten monumenten, de cultuurhistorische waarden, de ecologische waarden, de aardkundige waarden en de landschappelijke waarden. Deze aspecten komen in hoofdstuk 4 van deze ruimtelijke onderbouwing aan de orde.

Het voorgenoemd project is in lijn met de provinciale belangen, zoals verwoord in de Structuurvisie RO en de Verordening Ruimte 2014.

3.2.3 Omgevingsvisie De kwaliteit van Brabant

Provinciale Staten van Noord-Brabant hebben op 14 december 2018 de Omgevingsvisie 'De kwaliteit van Brabant' met bijbehorend plan-MER vastgesteld. De omgevingsvisie bevat de hoofdlijnen van het provinciale beleid voor de fysieke leefomgeving en beschrijft daarvoor de strategische hoofdpogingen voor de lange termijn over klimaatverandering, energietransitie, verstedelijking en bereikbaarheid, concurrerende duurzame economie en de basis op orde. De omgevingsvisie heeft een wettelijke basis in het omgevingsrecht (komende Omgevingswet) en vervangt uiteindelijk de strategische elementen van huidige provinciale plannen, zoals de structuurvisie, het verkeers- en vervoersplan, het milieu- en waterplan en de natuurvisie.

De provincie formuleert in de omgevingsvisie haar ambitie: hoe moet de Brabantse leefomgeving er in 2050 uitzien? Daarbij worden meetbare tussendoelen gesteld: wat moeten we in 2030 op zijn minst voor elkaar hebben om die ambitie te verwezenlijken? De omgevingsvisie legt nu nog niet vast hoe we de doelen precies gaan bereiken. Daarvoor is een verdere uitwerking van de ambitie nodig in programma's.

De basisopgave is werken aan veiligheid, gezondheid en omgevingskwaliteit. Bij het werken aan een veiligere leefomgeving gaat het om het terugbrengen van risico's tot een acceptabel niveau en het continu zo goed mogelijk voorbereid zijn op calamiteiten. Bij gezondheid gaat het niet alleen om 'ziekte voorkomen', maar ook om 'quality of life', welzijn en het bevorderen van gezondheid. Verder worden twee aandachtspunten benadrukt: behoud van de kwaliteit van ons grondwater bestemd voor menselijke consumptie en het verbeteren van de luchtkwaliteit. Vanuit alle opgaven werken we daarom aan een goede omgevingskwaliteit; zowel in de bebouwde als de onbebouwde omgeving. Hierbij zien wij een steeds grotere verwevenheid van stad en land. Het is daarom belangrijk om stad en land in samenhang te bezien. Deze samenhang zien we bijvoorbeeld duidelijk terug in de maatregelen rond klimaatadaptatie. Een gebiedsgerichte benadering van de beekdalen waar stad en land samenkomen is nodig. Een aantrekkelijk landschap is essentieel voor een goede omgevingskwaliteit. Belangrijke dragers van het landschap zijn de natuurlijke, cultuurhistorische en aardkundige structuren en elementen. Het gaat daarbij niet alleen om de groene elementen, maar juist ook om rode elementen als de kralenketting van de Brabantse vestingsteden en de samenhang van stad en land. Daarnaast bepalen ook 'zachte' waarden als rust, openheid, donkerte en stilte hoe het landschap wordt beleefd. Het landschap vertelt het verhaal van Brabant en draagt daarmee in sterke mate bij aan de Brabantse identiteit.

Naast deze basisopgave worden vier hoofdpogingen onderscheiden:

1. Werken aan de Brabantse energietransitie met als doel Brabant energieneutraal in 2050 en met als doel in 2030 ten minste 50% reductie van broeikasgassen ten opzichte van de uitstoot in 1990 en ten minste 50% duurzame energie. De energietransitie is een enorme opgave. Om de ambities te realiseren is samenwerking noodzakelijk. De provincie kiest voor een richtinggevende en stimulerende rol. Voor de feitelijke realisering spelen gemeenten en initiatiefnemers de hoofdrol.
2. Werken aan een klimaatproof Brabant met als doel in 2050 een klimaatbestendig en waterrobuust ingericht Brabant en met als doel in 2030: Brabant handelt al sinds 2020 klimaatbestendig en waterrobuust en in 2030 zijn de eerste grote gebiedsopgaven daartoe al gerealiseerd.
3. Werken aan de slimme netwerkstad met als doel in 2050: een sterke sociale cohesie, een excellent en duurzaam woon-, leef- en vestigingsklimaat met een comfortabel, betrouwbaar en multimodaal verkeers- en vervoerssysteem en een uitstekende (digitale) infrastructuur en met als doel in 2030: Brabantse partijen werken aan de transformatie van het bestaand bebouwd gebied van Brabant. Ondersteund door de digitale ontwikkelingen zijn er belangrijke stappen gezet in de richting van een excellent en duurzaam woon-, leef- en vestigingsklimaat met een comfortabel, betrouwbaar

en multimodaal verkeers- en vervoersysteem. Bewoners uit alle geledingen van de bevolking voelen zich verbonden met hun omgeving en elkaar doordat zij meedenken en meedoen aan de veranderingen in hun omgeving.

4. Werken aan een concurrerende, duurzame economie met als doel in 2050: Brabant is top kennis- en innovatieregio in Europa. Producten, materialen en grondstoffen worden op alle onderdelen van de Brabantse economie in verregaande mate hergebruikt. Niet hernieuwbare hulpbronnen worden behouden. Het streven naar waardecreatie voor mens, natuur en economie gaan hand in hand. De Brabantse economie is verregaand circulair. En met als doel in 2030: Brabant is top kennis- en innovatieregio in Europa. We werken aan een circulaire economie door duurzamer om te gaan met de beschikbare grondstoffen en natuurlijke bronnen. We verminderen daartoe samen met maatschappelijke partners het gebruik van niet vernieuwbare grondstoffen (mineraal, fossiel en metalen) volgens de landelijke afspraken met 50%.

Met de uitbreiding van het bestaande parkeerterrein wordt beoogd de bestaande parkeerproblematiek, met name de overlast voor omwonenden, op te lossen. Dit levert een positieve bijdrage aan de omgevingskwaliteit in dit deel van Uden-Zuid. Het realiseren van compensatiegroen levert een positieve bijdrage aan een groene leefomgeving en de op te richten schuur wordt op passende wijze landelijk in de omgeving ingepast. Het project is hiermee in lijn met de provinciale belangen, zoals verwoord in de omgevingsvisie.

3.3 Gemeentelijk beleid

3.3.1 *Omgevingsvisie Uden 2015*

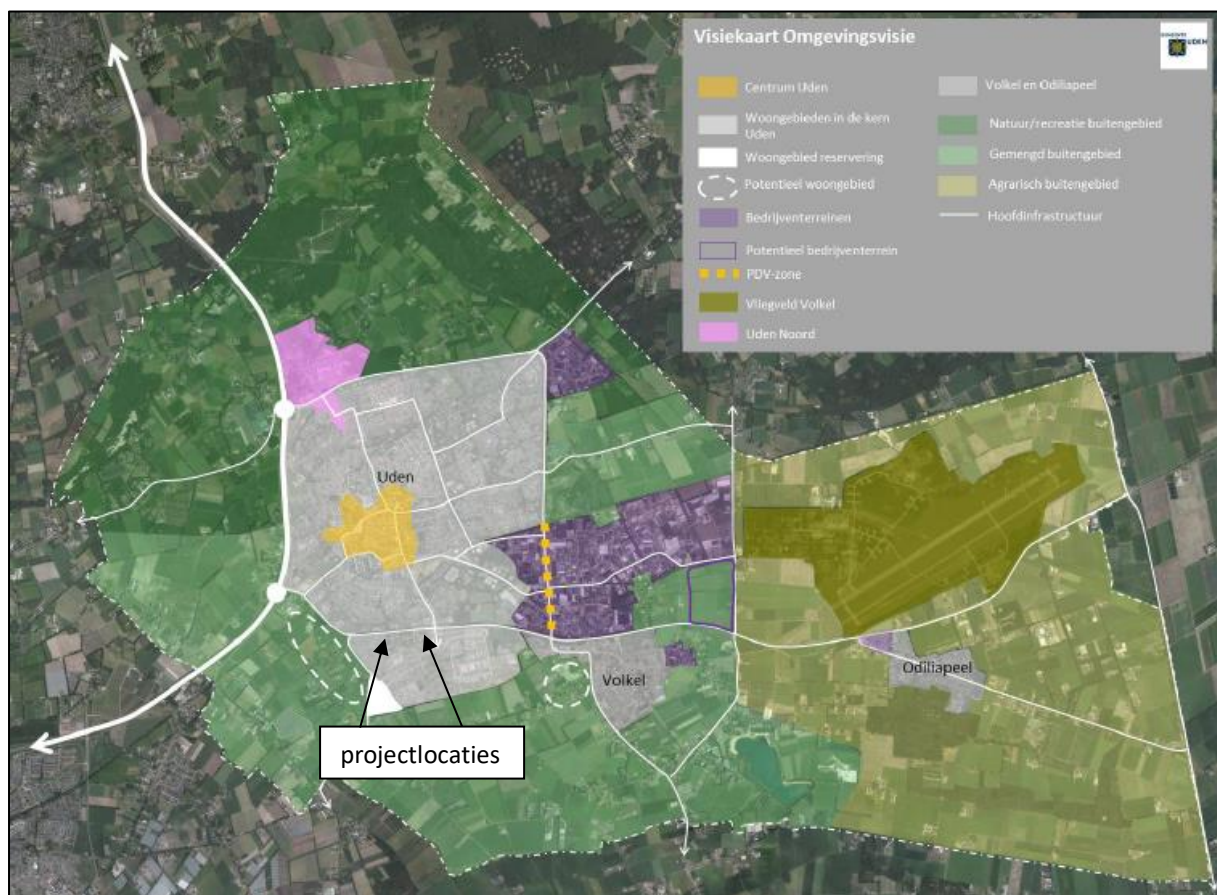
De Omgevingsvisie Uden 2015 is op 17 december 2015 door de gemeenteraad vastgesteld. Deze omgevingsvisie loopt vooruit op de nieuwe Omgevingswet, die naar verwachting in 2021 in werking zal treden. Tot dat moment is de Omgevingsvisie Uden 2015 tevens aangemerkt als een structuurvisie, als bedoeld in de Wet ruimtelijke ordening, die ook bindend is voor het gemeentebestuur.

In deze omgevingsvisie is aangegeven dat de gemeente een andere rol neemt in de aansturing van ontwikkelingen, namelijk van sturen naar faciliteren. Was er voorheen een programma voor woningbouw, bedrijventerreinen en voorzieningen waarvoor uitleggebieden nodig waren, tegenwoordig is er minder sprake van groei waardoor nieuwe uitleggebieden niet meer nodig zijn. Dit vraagt om uitnodigingsplanologie: de gemeente nodigt initiatiefnemers uit om nieuwe ontwikkelingen in Uden te realiseren, in plaats van deze zelf te sturen. Om dat voor elkaar te krijgen, wordt de toetsende rol anders: 'van nee, tenzij naar ja, mits'. Om optimaal te faciliteren, moet de uitnodiging zo open mogelijk zijn en een minimum aan beperkingen kennen. Tegelijkertijd blijft enige sturing gewenst. De uitnodiging is niet voor elke plek hetzelfde. Ontwikkelingen onderling moeten elkaar bij voorkeur versterken en niet beperken.

Deze ruimtelijke sturing is in de omgevingsvisie vormgegeven, waarbij onderscheid is gemaakt in deelgebieden. Per deelgebied is een gebiedsbeschrijving van kwaliteiten en knelpunten opgenomen en beschreven wat de doelen zijn en op welke wijze de gemeente deze doelen wil bereiken. Voor alle deelgebieden hanteert de gemeente de uitgangspunten duurzaam ruimtegebruik (ontwikkelingen moeten duurzaam zijn en passen in de Ladder voor duurzame verstedelijking), ruimtelijke kwaliteit (ontwikkelingen in het buitengebied in combinatie met kwaliteitsverbetering van het landschap) en samenhang tussen deelgebieden, binnen de regio en samenhang met andere wet- en regelgeving (omgevingsaspecten).

Op de visiekaart is de projectlocatie aangewezen als onderdeel van Woongebieden in de kern Uden.

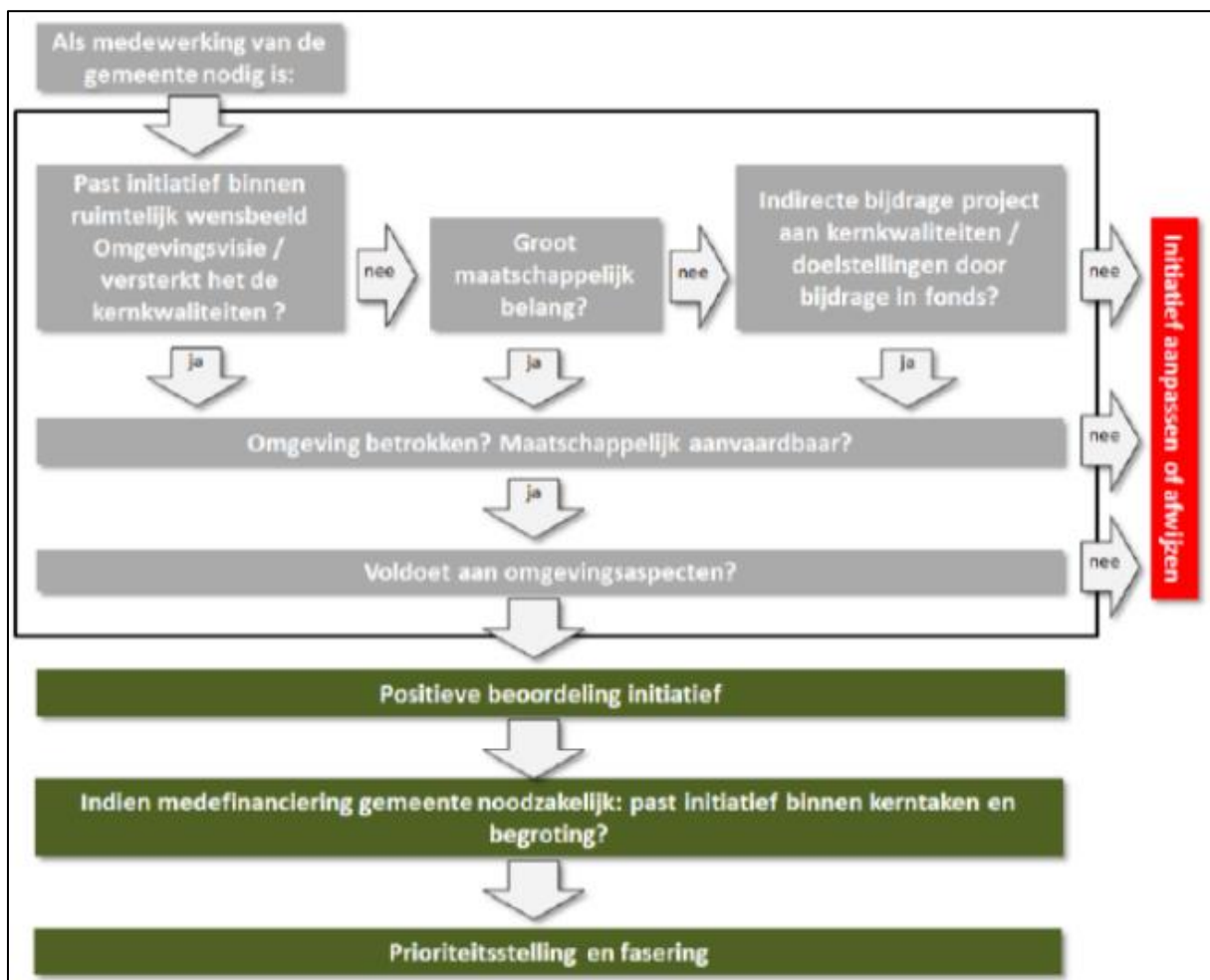
Binnen de woongebieden is een grote diversiteit aan woonmilieus. Deze kennen over het algemeen een prettig woon- en leefklimaat. De woonwijken worden omzoomd door een groene inbedding. Gestreefd wordt naar behoud van een prettig woon- en leefklimaat, voldoende duurzame en toekomstbestendige woningen (levensloopbestendig) voor alle relevante doelgroepen, het als kwaliteit versterken van de eigen identiteit van de wijken, goede verbindingen (OV, langzaam verkeer en auto) met het centrum, andere wijken en het buitengebied, het gemakkelijker mogelijk maken van ontmoeten in de wijk, behoud en versterking van het voorzieningenniveau en de mogelijkheden voor functiemenging, zolang genoemde doelen niet worden geschaad. Deze doelen wil de gemeente als volgt bereiken: behoud van de groene inbedding is bepalend voor nieuwe ontwikkelingen. Om de wijken toekomstbestendig te houden is transformatie binnen de woongebieden mogelijk. Bij initiatieven in de woningvoorraad zal verduurzamen nadrukkelijk een rol moeten spelen in de afweging. Appartementen worden bij voorkeur zo dicht mogelijk bij voorzieningen gerealiseerd. De gemeente ondersteunt wijkinitiatieven (o.a. ook wijk- en dorpsvisies). Behoud en versterking van het voorzieningenniveau kan onder meer bereikt worden door deze te concentreren in multifunctionele accommodaties.

Visiekaart Omgevingsvisie Uden 2015

Onderhavig project voorziet in een uitbreiding van het bestaande parkeerterrein bij het kantoorgebouw van CSU, de aanleg van groencompensatie elders en de bouw van een historische schuur. Het nieuwe stuk parkeerterrein wordt 'landelijk ingepast', dat wil zeggen tussen het terrein en de wijk blijft een strook groen behouden en het terrein wordt omzoomd met hagen en bomen. De op te richten schuur krijgt een historische uitstraling en wordt landelijk in de omgeving ingepast. Deze landelijke inpassing van het parkeerterrein en schuur past in het beleid om groene inbedding bij nieuwe stedelijke ontwikkelingen te behouden.

In de Omgevingsvisie Uden 2015 is een “stroomschema nieuwe ruimtelijke ontwikkelingen” opgenomen. Dit stroomschema beschrijft op welke wijze beoordeeld wordt of een nieuw initiatief op medewerking kan rekenen.

Stroomschema nieuwe ruimtelijke ontwikkelingen (bron: Omgevingsvisie Uden 2015, gemeente Uden).

Het onderhavige initiatief “rolt” op een positieve manier door het stroomschema. Het initiatief past binnen het ruimtelijk wensbeeld van de Omgevingsvisie, zoals hiervoor beschreven. De omwonenden zijn door middel van een omgevingsdialoog bij het project betrokken en het initiatief wordt naar aanleiding van de resultaten van de omgevingsdialoog maatschappelijk aanvaardbaar geacht. De aanleg van de parkeerplaatsen op projectlocatie 1 en de daarmee samenhangende uitbreiding van het perceel ten westen van het Klimaatbos op projectlocatie 2 voldoen ook aan de omgevingsaspecten, die in hoofdstuk 4 van deze ruimtelijke onderbouwing aan de orde komen.

3.4 Conclusie

De voorgenomen uitbreiding van het parkeerterrein en de aanleg van compensatiegroen passen binnen het vigerend ruimtelijke beleid van het Rijk, de provincie Noord-Brabant en de gemeente Uden.

4. Milieu en omgevingsaspecten

Ingevolge het Besluit ruimtelijke ordening (Bro) dient met betrekking tot de nieuwe ruimtelijke ontwikkeling inzicht te worden gegeven in de relevante milieuhygiënische en omgevingsaspecten. Deze sectorale aspecten komen in dit hoofdstuk aan de orde.

4.1 Bodem

Uitgangspunt van een goede ruimtelijke ordening is dat de bodemkwaliteit geschikt is voor de beoogde bestemming en de daarin toegestane gebruiksvormen. Dit betekent dat het aspect bodemkwaliteit voor veel nieuwe ontwikkelingen, die met ruimtelijke plannen mogelijk worden gemaakt, onderzocht moet worden. Een uitzondering geldt voor het bouwen van bouwwerken waarin niet (nagenoeg) voortdurend mensen zullen verblijven (artikel 8, derde lid Woningwet). Met 'voortdurend of nagenoeg voortdurend' wordt bedoeld dat er structureel meer dan twee uur per (werk)dag mensen aanwezig zijn. Voor de gronden die binnen het projectgebied benut worden voor de aanleg van compensatiegroen is geen verkennend bodemonderzoek nodig, omdat daar geen bouwactiviteiten plaatsvinden. Voor de bouw van de schuur hoeft ook geen verkennend bodemonderzoek te worden uitgevoerd, omdat slechts diverse dagdelen per jaar mensen in de schuur aanwezig zullen zijn. In het kader van de verkoop van het perceel aan CSU, waarop de uitbreiding van het parkeerterrein is voorzien, heeft Lankelma Geotechniek Zuid B.V. in opdracht van de gemeente in 2017 een verkennend bodemonderzoek verricht. De rapportage van 20 maart 2017 is als bijlage bij deze ruimtelijke onderbouwing gevoegd. In deze rapportage zijn de conclusies van het onderzoek als volgt verwoord:

Algemene bevindingen veldwerkzaamheden

De bodem op de locatie bestaat tot de verkende diepte van 3,68 m-mv overwegend uit matig fijn, matig siltig zand. Met name de bovengrond is humushoudend. In de uitkomende grond zijn geen waarnemingen gedaan die duiden op de mogelijke aanwezigheid van verontreinigende stoffen in de bodem. Tijdens de uitvoering van de veldwerkzaamheden is geen aanvullende informatie naar voren gekomen welke tot een aanpassing van de boorstrategie heeft geleid.

Grond

In grondmengmonster MM1 is een lichte verontreiniging met kwik en lood aangetoond. Deze concentratie overschrijdt de achtergrondwaarde, doch overschrijdt de interventiewaarde niet.

Grondwater

In het grondwater is analytisch een licht verhoogd gehalte aan barium aangetoond. Deze overschrijdt de streefwaarde doch niet de interventiewaarde.

Asbest in grond

In het kader van dit onderzoek is geen specifiek onderzoek (conform NEN 5707) verricht naar het voorkomen van asbest in de grond en op het maaiveld. Wel heeft een indicatieve inspectie van het terrein plaatsgevonden. In de vrijkomende grond en op het maaiveld zijn geen asbestverdachte (plaat)materialen aangetroffen. Het voorliggende onderzoek doet echter geen bindende uitspraak over de aan- of afwezigheid van asbest in de bodem binnen de onderzoekslocatie.

Nader bodemonderzoek

Op basis van voornoemde samenvatting en conclusies is nader bodemonderzoek vanuit milieu-hygiënisch oogpunt gezien niet aan de orde.

Toetsing hypothese

De hypothese 'onverdacht' kan op basis van de resultaten worden aanvaard.

Het bodemaspect levert geen belemmeringen op voor de uitvoering van het onderhavige project.

4.2 Geluid

4.2.1 *Wegverkeers- en railverkeerslawaaï*

Bij een nieuwe geluidgevoelige ontwikkeling dient te worden aangetoond dat voldaan wordt aan de Wet geluidhinder (Wgh) en dat er, op grond van de Wet ruimtelijke ordening, sprake is van een goede ruimtelijke ordening. Indien van toepassing, dient aanvullend te worden aangetoond dat voldaan wordt aan het gemeentelijk geluidbeleid. Een akoestisch onderzoek in het kader van de Wgh is daarom alleen noodzakelijk wanneer de ontwikkeling plaatsvindt binnen een zone van een weg en waarbij sprake is van geluidgevoelig bestemmingen. De geluidbelasting dient per gezonde weg te worden getoetst aan de wettelijke grenswaarden. Het project is evenwel niet geluidgevoelig. Een akoestisch onderzoek in het kader van de Wet geluidhinder is derhalve niet nodig.

4.2.3 *Industrielawaai*

Het projectgebied is niet gelegen binnen een geluidgezoneerd industrieterrein, waardoor het aspect industrielawaai geen belemmering vormt voor de beoogde aanleg van de parkeerplaatsen en het compensatiegroen en voor de op te richten schuur.

4.3 Milieuzonering

Een goede ruimtelijke ordening voorkomt hinder en gevaar. Dit kan door voldoende afstand in acht te houden tussen milieubelastende activiteiten (zoals bedrijven) en gevoelige functies (zoals woningen). In de brochure "Bedrijven en milieuzonering" van de Vereniging van Nederlandse gemeenten (VNG, 2009) staan uitgebreide lijsten met richtafstanden, die gebruikt kunnen worden bij het plannen en toetsen van ruimtelijke ontwikkelingen. Afhankelijk van de concrete omstandigheden kan gemotiveerd van deze richtafstanden worden afgeweken. In de toelichting behorende bij de VNG-publicatie zijn twee verschillende omgevingstyperingen opgenomen: omgevingstype rustige woonwijk en rustig buitengebied en omgevingstype gemengd gebied.

Een rustige woonwijk is een woonwijk die is ingericht volgens het principe van functiescheiding. Afgezien van wijkgebonden voorzieningen komen vrijwel geen andere functies (zoals bedrijven of kantoren) voor. Langs de randen (in de overgang naar mogelijke bedrijfsfuncties) is weinig verstoring door verkeer. Een vergelijkbaar omgevingstype qua aanvaardbare milieubelasting is een rustig buitengebied (eventueel inclusief verblijfsrecreatie), een stiltegebied of een natuurgebied.

Een gemengd gebied is een gebied met een matige tot sterke functiemenging. Direct naast woningen komen andere functies voor zoals winkels, horeca en kleine bedrijven. Ook lintbebouwing in het buitengebied met overwegend agrarische en andere bedrijvigheid kan als gemengd gebied worden beschouwd. Gebieden, die direct langs de hoofdinfrastructuur liggen, behoren eveneens tot het omgevingstype gemengd gebied. Hier kan de verhoogde milieubelasting voor geluid de toepassing van kleinere richtafstanden rechtvaardigen. Geluid is voor de te hanteren afstand van milieubelastende activiteiten veelal bepalend. Bij een omgevingstype gemengd gebied mag één afstandsstap worden verlaagd.

Het projectgebied ligt in het stedelijk gebied van Uden aan de Lippstadtsingel (hoofdonthoudingsweg) en kan dus worden aangemerkt als omgevingstype gemengd gebied. In onderstaande tabel zijn de milieucategorieën en de bijbehorende richtafstanden voor beide omgevingstypen weergegeven, conform bijlage I van de VNG-publicatie.

Milieucategorie	Richtafstand omgevingstype rustige woonwijk, rustig buitengebied	Richtafstand omgevingstype gemengd gebied
1	10 m	0 m
2	30 m	10 m
3.1	50 m	30 m
3.2	100 m	50 m
4.1	200 m	100 m
4.2	300 m	200 m
5.1	500 m	300 m
5.2	700 m	500 m
5.3	1.000 m	700 m
6	1.500 m	1.000 m

In de te bouwen schuur vinden geen bedrijfsmatige milieubelastende activiteiten plaats en de schuur zelf betreft geen gevoelige functie. Deze voorgenomen ontwikkeling heeft ter plaatse geen nadelige invloed op het woon- en leefklimaat.

De in de VNG brochure opgenomen richtafstand voor autoparkeerterreinen bij omgevingstype rustige woonwijk bedraagt 30 meter en bij omgevingstype gemengd gebied mag deze richtafstand conform bovenstaande tabel met één afstandsstep worden verlaagd, te weten van 30 naar 10 meter. De kortste afstand van het nieuw aan te leggen parkeerterrein tot het dichtstbij gelegen milieugevoelig object (woning) bedraagt meer dan 10 meter. Het parkeerterrein voldoet aan de richtafstand voor parkeerterreinen. Om die reden hoeven de akoestische gevolgen in beginsel niet onderzocht te worden. Het parkeerterrein wordt uitgebreid met 38 parkeerplaatsen. Ten opzichte van het totaal aanwezige aantal parkeerplaatsen (83 op eigen terrein) in de huidige situatie leidt dit niet tot een substantiële toename van de geluidbelasting op de omliggende woningen.

4.4 Milieueffectrapportage

Het instrument milieueffectrapportage (mer) is ontwikkeld om het milieubelang volwaardig in de besluitvorming te betrekken. De milieueffectrapportage is wettelijk verankerd in hoofdstuk 7 van de Wet milieubeheer (artikel 7.1 tot en met artikel 7.42). In artikel 7.2, lid 1 is bepaald dat bij algemene maatregel van bestuur de activiteiten worden aangewezen die belangrijke nadelige gevolgen kunnen hebben voor het milieu en ten aanzien waarvan het bevoegd gezag moet beoordelen of zij belangrijke nadelige gevolgen voor het milieu kunnen hebben. Voor deze activiteiten zijn in de bijlage bij het Besluit milieueffectrapportage (AMvB) categorieën van plannen aangewezen waarvoor een mer-plicht of een mer-beoordelingsplicht geldt. Alle andere vormen van ontwikkeling zijn in principe niet mer-(beoordelings)plichtig, maar er kan hiervoor wel een nadere motivering vereist zijn. Op 7 juli 2017 is het wijzigingsbesluit van het Besluit mer in werking getreden. Hierin is onder meer bepaald dat de artikelen 7.16 tot en met 7.20a Wet milieubeheer voor alle in het Besluit mer genoemde activiteiten van de D-lijst gebruikt moeten worden. Het maakt daarvoor niet uit of het een activiteit onder of boven de D-drempel waarde zit.

De aanleg van parkeerterreinen is genoemd in de bijlage bij het Besluit milieueffectrapportage, onderdeel D (stedelijk ontwikkelingsproject, D11.2). Dit is mer-plichtig bij een oppervlakte van 100 ha of meer. Het project voorziet in de aanleg van 38 nieuwe parkeerplaatsen met een oppervlakte van circa 0,1 ha. Deze activiteit blijft dus onder de grenswaarde, waardoor mogelijk sprake is van een vormvrije mer-beoordeling. Als wordt geoordeeld dat deze parkeerplaats onder de definitie van een stedelijk ontwikkelingsproject valt, dan is een aanmeldnotitie noodzakelijk.

Uit de omschrijving in het Besluit mer valt af te leiden dat het moet gaan om een omvangrijk parkeerterrein. Veelal zullen parkeerterreinen met een omvang van meer dan 100 ha bedoeld zijn voor grote detailhandelscomplexen of grootschalige culturele voorzieningen. In dit geval gaat het om een niet openbare parkeerplaats van circa 0,1 ha die aansluit op een bestaande parkeerplaats en die hoofdzakelijk bedoeld is voor het personeel van het eigen bedrijf. Deze parkeerplaatsen genereren

niet veel verkeersbewegingen, omdat ze voor personeel zijn. Gelet op de aard, omvang, ligging en gebruik van het parkeerterrein kan gemotiveerd worden dat er in dit geval geen sprake is van een stedelijk ontwikkelingsproject, zoals bedoeld in het Besluit mer. Een vormvrije mer-beoordeling is derhalve niet nodig.

4.5 Geurhinder en volksgezondheid veehouderijen

4.5.1 *Geurhinder veehouderijen*

Bij ruimtelijke ontwikkelingen nabij agrarische bedrijven is het aspect geurhinder van belang. Ingevolge de Wet geurhinder en veehouderij moet worden aangetoond dat het project geen belemmering vormt voor agrarische bedrijven en dat voor woningen sprake moet zijn van een goed woon- en leefklimaat. Op basis van de Wet geurhinder en veehouderij hebben gemeenten de bevoegdheid om binnen de kaders die deze wet stelt eigen normen vast te stellen. Deze kunnen worden vastgelegd in een geurverordening. De gemeenteraad van Uden heeft op 31 maart 2016 de Verordening geurhinder en veehouderij 2016 gemeente Uden vastgesteld, alsmede de Beleidsregel geur en ruimtelijke plannen 2016 gemeente Uden en de Geurgebiedsvisie 2016 gemeente Uden.

In deze geurverordening zijn de geurnormen per onderscheiden deelgebied opgenomen. De maximale waarde voor de geurbelasting van een veehouderij op een geurgevoelig object in de woonkernen Volkel, Uden bedraagt 3,0 odour units/m³.

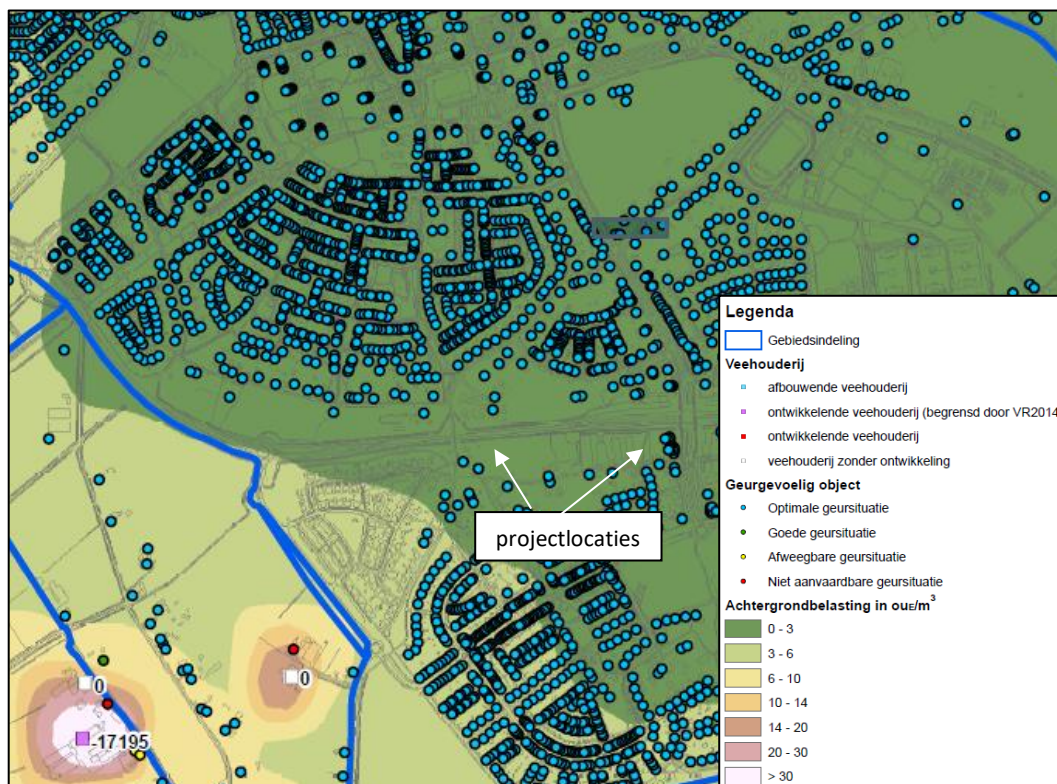
De Beleidsregel geur en ruimtelijke plannen gemeente Uden geeft op een eenduidige en duidelijke wijze aan bij welke geurbelasting de gemeente vindt dat er sprake is van een aanvaardbaar woon- en leefklimaat. Hiermee is er geen juridisch risico meer bij de beoordeling van het woon- en leefklimaat bij ruimtelijke plannen. Bij het beoordelen van ruimtelijke initiatieven en plannen worden, als vertaling van het criterium 'een aanvaardbaar woon- en leefklimaat' uit stallen van veehouderijen, onderstaande waarden gehanteerd als toetswaarden die gelden ter plaatse van geurgevoelige objecten. Bij de berekening worden alleen de dieren meegenomen waarvoor een geschikte emissiefactor beschikbaar is.

Gebied	Achtergrondbelasting			Voorgroundbelasting		
	Goed	Afweegbaar	Slecht	Goed	Afweegbaar	Slecht
Woonkernen	0 – 6 ou	6 – 10 ou	>10 ou	0 – 3 ou	3 – 5 ou	>5 ou
Overgangsgebied	0 – 10 ou	10 – 14 ou	>14 ou	0 – 5 ou	5 – 8 ou	>8 ou
Buitengebied	0 – 14 ou	14 – 20 ou	>20 ou	0 – 8 ou	8 – 10 ou	>10 ou
Agrarisch ontwikkelingsgebied	0 – 14 ou	14 – 20 ou	>20 ou	0 – 8 ou	8 – 14 ou	>14 ou

In de Geurgebiedsvisie is de huidige geursituatie (2015) geanalyseerd en in kaart gebracht. Uit onderstaande tabel en kaart blijkt dat in Uden en Volkel bijna alle geurobjecten zich in een optimale of goede geursituatie bevinden.

Gebied	Huidige situatie			
	Optimaal (++)	Goed (+)	Afweegbaar (0)	Niet aanvaardbaar (-)
Uden	12.808	0	0	0
Volkel	979	39	10	7
Odiliapeel	15	54	231	290
Overgangsgebied	961	65	46	48
Buitengebied	225	25	22	33
LOG Odiliapeel	5	7	20	11

Geurbelasting huidige situatie (2015)

Uitsnede achtergrondbelasting huidige situatie

Zowel een parkeerterrein, als een schuur, die als gereedschapsonderkomen wordt gebruikt, worden niet aangemerkt als geurvoelig objecten, zodat het aspect geurhinder geen belemmering vormt voor de uitvoering het project.

4.5.2 Volksgezondheid in relatie tot veehouderijen

Varkens- en pluimveehouderijen

De effecten die veehouderijen op de volksgezondheid kunnen hebben, moeten worden betrokken bij besluiten in het kader van de ruimtelijke ordening (bestemmingsplan of omgevingsvergunning planologisch strijdig gebruik) en milieu (omgevingsvergunning milieu). Een van de effecten op de volksgezondheid ziet op endotoxinen. Endotoxinen zijn celwandresten van bacteriën. Inademing van endotoxinen kan leiden tot ontstekingen van de luchtwegen. De Gezondheidsraad hanteert een advieswaarde van 30 EU/m³ voor de maximale blootstelling aan endotoxinen in de buitenlucht. De Gezondheidsraad gaat ervan uit dat met deze advieswaarde de gezondheid van omwonenden van veehouderijen tegen te veel aan endotoxinen kan worden beschermd.

De rijksoverheid ontwikkelt een landelijk toetsingskader voor endotoxinen. Dit toetsingskader is momenteel nog niet beschikbaar. Daarom heeft het Ondersteuningsteam Veehouderij en Volksgezondheid (team van provincie Noord-Brabant, de GGD en verschillende Brabantse omgevingsdiensten en gemeenten) vooruitlopend op de ontwikkeling van een landelijk toetsingskader de 'Notitie Handelingsperspectieven Veehouderij en Volksgezondheid: Endotoxine toetsingskader 1.0' (Toetsingskader endotoxinen) opgesteld. Dit toetsingskader endotoxinen kan gebruikt worden bij vergunningverlening aan veehouderijen en in het kader van ruimtelijke ordening. Uitgangspunt van het toetsingskader is genoemde advieswaarde van de Gezondheidsraad van 30 EU/m³ voor endotoxinen. In het Toetsingskader endotoxinen zijn afstanden bepaald die een te hoge blootstelling aan endotoxinen zullen voorkomen. Voor vleeskuikens, legkippen en vleesvarkens zijn afstandsgrafieken opgesteld.

Het plangebied ligt buiten de richtafstanden die aangehouden moeten worden rondom de varkens- en pluimveehouderijen in de omgeving. Er is geen sprake van een verhoogd volksgezondheidsrisico.

Geitenhouderijen

Naar aanleiding van het VGO-2-rapport ((Veehouderij en Gezondheid Omwonenden, 16 juni 2017) heeft Provinciale Staten van Noord-Brabant op 7 juli 2017 besloten om het uitbreiden van geitenhouderijen en het omschakelen naar geitenhouderijen tegen te gaan, waarmee het moratorium geitenhouderij een feit was. Het moratorium is een voorzorgmaatregel en verwerkt in de Verordening ruimte Noord-Brabant. Het doel van het moratorium is te voorkomen dat rond geitenhouderijen de gezondheidslast toeneemt en (nieuwe) knelpunten ontstaan.

Bij ruimtelijke besluiten, zoals bestemmingsplannen en omgevingsvergunningen voor afwijkend gebruik, moet altijd worden afgewogen of er sprake is van een 'goede ruimtelijke ordening'. Eén van de leidende principes van een goede ruimtelijke ordening is dat een aanvaardbaar woon- en leefklimaat voor (toekomstige) bewoners geborgd moet zijn. Milieuregels die van belang zijn voor het woon- en leefklimaat zijn 'ruimtelijk relevant' en kunnen daarom doorwerken in de ruimtelijke ordening.

Uit het VGO-2 en VGO-3 (22 oktober 2018) onderzoek is gebleken dat zich in een straal van circa 2 km rond geitenbedrijven een verhoogd aantal gevallen van longontsteking voordoet. Binnen 2 kilometer van het plangebied liggen evenwel geen geitenhouderijen. Daarom is geen sprake van een verhoogd gevaar voor de volksgezondheid.

4.6 Spuitzones gewasbescherming

Vanuit een goede ruimtelijke ordening dient ook rekening gehouden te worden met spuitzones ten behoeve van het gebruik van gewasbeschermingsmiddelen door agrarische bedrijven. Er zijn echter geen wettelijke bepalingen inzake minimaal aan te houden afstanden tussen de gronden waarop gewassen worden geteeld en nabijgelegen gevoelige objecten. In het kader van een goede ruimtelijke ordening dient een afweging van alle bij het gebruik van de gronden betrokken belangen plaats te vinden, inclusief het milieubelang, waarbij de aan te houden afstand tussen de gronden waarop de gewassen worden geteeld en nabijgelegen gevoelige objecten zodanig gekozen dient te worden dat een aanvaardbaar woon- en leefklimaat ter plaatse aanwezig zal zijn. Een afstand van 50 meter tussen gevoelige functies en agrarische bedrijvigheid waarbij gewasbeschermingsmiddelen worden gebruikt, wordt in de rechtspraak niet onredelijk geacht. De rechtspraak heeft inmiddels laten zien dat een kortere afstand ook aanvaardbaar kan zijn, mits hieraan een goede onderbouwing ten grondslag ligt. Deze onderbouwing kan bestaan uit het verrichten van locatiespecifiek onderzoek. Dit is bevestigd in de uitspraak van de Raad van State van 30 maart 2016 (ECLI:NL:RVS:2016:855).

Het plan omvat echter geen gevoelige objecten voor gewasbeschermingsmiddelen. Om die reden is dit aspect niet relevant.

4.7 Vliegbasis Volkel

Op 1 november 2015 is het Luchthavenbesluit Volkel in werking getreden. Dit besluit biedt voor de gemeente Uden meer bouw mogelijkheden, met name in Volkel, dan het voorheen geldende Besluit geluidhinder grote Luchtvaartterreinen (BGGL). Het beperkingengebied rondom Vliegbasis Volkel is behalve uit een geluidzone opgebouwd uit een obstakelbeheergebied, een radarverstoringengebied, een vogelbeheergebied en een risicogebied vanwege de opslag van munitie. De projectlocatie ligt buiten de geluidcontouren van het luchthavengebied (zie *Luchthavenbesluit Volkel, bijlage 3 Kaart geluidzone*), maar ligt wel in het beperkingengebied van Vliegbasis Volkel (zie *Luchthavenbesluit Volkel, bijlage 2 Kaart beperkingengebied*).

Obstakelbeheergebied

Het obstakelbeheergebied is een samenstelling van verschillende obstakelvlakken, te weten de funnel, het Inner Horizontal Conical Surface (IHCS) en het Instrument Landing System-gebied (ILS). De funnel, gekoppeld aan de ligging van de start- en landingsbanen ter waarborging van veilige vliegprocedures voor startende en landende vliegtuigen, is opgebouwd uit een obstakelvrije rechthoek (strook) rond de start- en landingsbaan met aansluitend twee zijvlakken waarvan de hoogte oploopt tot 64 meter boven NAP. De bij de funnel behorende hoogtebeperking is niet van invloed op de beoogde aanleg van de parkeerplaatsen en het compensatiegroen, alsmede de beoogde bouw van de schuur.

Het Inner Horizontal Conical Surface (IHCS), eveneens gekoppeld aan de ligging van de start- en landingsbanen ter waarborging van veilige vliegprocedures voor startende en landende vliegtuigen, wordt gerekend vanaf elk van de landingsdrempels en is gelegen boven de omgeving van het luchtvaartterrein en sluit aan op de funnel. Het IHCS bestaat uit een horizontaal vlak dat gelegen is op een hoogte van 64 meter boven NAP met een straal van 4 kilometer rond de landingsdrempel met aansluitend een conisch vlak waarvan de hoogte oploopt met een helling van 5% over een afstand van 2 kilometer tot een hoogte van 164 meter boven NAP. De IHCS is gelegen over het projectgebied, waardoor een hoogtebeperking geldt voor gebouwen en bouwwerken van 64 meter boven NAP. Het IHCS is dus niet van invloed op de beoogde aanleg van de parkeerplaatsen en het compensatiegroen, alsmede de beoogde bouw van de schuur.

Het Instrument Landing System-gebied (ILS) dat verband houdt met het goed functioneren van navigatiehulpmiddelen bestaat uit een rechthoekig deelgebied waar de maximaal toelaatbare hoogte 0 meter bedraagt, twee aansluitende deelgebieden waar de hoogte 20 meter bedraagt en een trechtervormig deelgebied in het verlengde van de landingsbaan waarin de toelaatbare hoogte oploopt tot een hoogte van 70 meter over een afstand van 6 kilometer. De hoogtes gelden ten opzichte van de hoogte van de landingsbaan. Het projectgebied ligt in het ILS verstoringsgebied (zie *Luchthavenbesluit, bijlage 5 Kaart obstakelgebied Instrument Landingssysteem*), waardoor een hoogtebeperking geldt voor gebouwen en bouwwerken van 64 meter boven NAP. Het ILS verstoringsgebied is dus niet van invloed op de beoogde aanleg van de parkeerplaatsen en het compensatiegroen, alsmede de beoogde bouw van de schuur.

Radarverstoringsgebied

Om het ongestoord functioneren van de radarapparatuur te waarborgen, gelden er in het radarverstoringsgebied beperkingen voor de hoogte van bouwwerken. Deze beperkingen zijn vastgelegd in het Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro) en de bijbehorende Regeling algemene regels ruimtelijke ordening (Rarro). Om het ongestoord functioneren van radar- en communicatieapparatuur op de vliegbasis te waarborgen, geldt er rond de vliegbasis een cirkel met een straal van 15 nautische mijl (= 27,8 km), gemeten vanaf de positie van de radar. Binnen dit radarverstoringsgebied dient voor ieder obstakel, hoger dan 65 m +NAP, te worden berekend of er verstoring van de radar optreedt. Op de projectlocatie worden geen objecten gerealiseerd met een hoogte boven 65 m +NAP. Het radarverstoringsgebied van Vliegbasis Volkel wordt door de beoogde aanleg van de parkeerplaatsen en het compensatiegroen, alsmede de bouw van de schuur derhalve niet belemmerd.

Vogelbeheersgebied

Ten aanzien van het voorkomen van een ongewenste vogelaantrekkende werking in de nabijheid van de luchthaven gelden in een straal van circa 6 kilometer van de vliegbasis beperkingen voor het oprichten van bepaalde installaties en voorzieningen die een dergelijke vogelaantrekkende werking kunnen hebben. De projectlocatie ligt in het vogelbeheersgebied (zie *Luchthavenbesluit Volkel, bijlage 6 Kaart vogelbeheersgebied*). De bedoelde installaties en voorzieningen komen op de projectlocatie evenwel niet voor.

Risicogebied vanwege de opslag van munitie

Vanwege de opslag van munitie gelden risico-contouren (A-, B- en C-zone) waarbinnen bepaalde activiteiten gelimiteerd of niet toegestaan zijn. De risicocontouren liggen niet binnen het projectgebied.

4.8 Luchtkwaliteit

In hoofdstuk 5 van de Wet milieubeheer en de bijbehorende algemene maatregelen van bestuur (amvb's) en ministeriële regelingen is de regelgeving met betrekking tot luchtkwaliteit vastgesteld. Op grond van artikel 5.16 lid 1 van de Wet milieubeheer is bepaald dat bestuursorganen bevoegdheden, zoals het vaststellen van een bestemmingsplan of het verlenen van een omgevingsvergunning waarbij van het bestemmingsplan wordt afgeweken met toepassing van artikel 2.12, eerste lid, onder a, onder 3° Wabo, mogen uitoefenen wanneer sprake is van één van de volgende gevallen:

- a. er is geen sprake van een feitelijke of dreigende overschrijding van een grenswaarde;
- b. er is - al dan niet per saldo - geen verslechtering van de luchtkwaliteit;
- c. de bijdrage aan de concentratie van een stof is 'niet in betekenende mate' (NIBM);
- d. het project is genoemd of past binnen het NSL of binnen een regionaal programma van maatregelen.

In de algemene maatregel van bestuur 'Niet in betekenende mate bijdragen' (Besluit NIBM) en de ministeriële regeling NIBM (Regeling NIBM) zijn de uitvoeringsregels vastgelegd die betrekking hebben op het begrip NIBM. Per 1 augustus 2009 geldt als NIBM 3% van de grenswaarde. In de Regeling NIBM is een lijst met categorieën van gevallen (inrichtingen, kantoor- en woningbouwlocaties) opgenomen die niet in betekenende mate bijdragen aan de luchtverontreiniging. Deze gevallen kunnen zonder toetsing aan de grenswaarden voor het aspect luchtkwaliteit uitgevoerd worden.

De aanleg van het compensatiegroen zal een positieve bijdrage leveren aan de luchtkwaliteit. De uitbreiding van het parkeerterrein zal door de aanleg van 38 extra parkeerplaatsen leiden tot een toename van het aantal verkeersbewegingen ($38 \times 2 = 76$ verkeersbewegingen). Met behulp van de NIBM-tool kan de bijdrage van kleine ruimtelijke plannen, zoals onderhavig initiatief, aan de luchtkwaliteit worden bepaald. De NIBM-tool is in 2008 ontwikkeld door het ministerie van Infrastructuur en Milieu in samenwerking met Kenniscentrum InfoMil.

Worst-case berekening voor de bijdrage van het extra verkeer als gevolg van een plan op de luchtkwaliteit

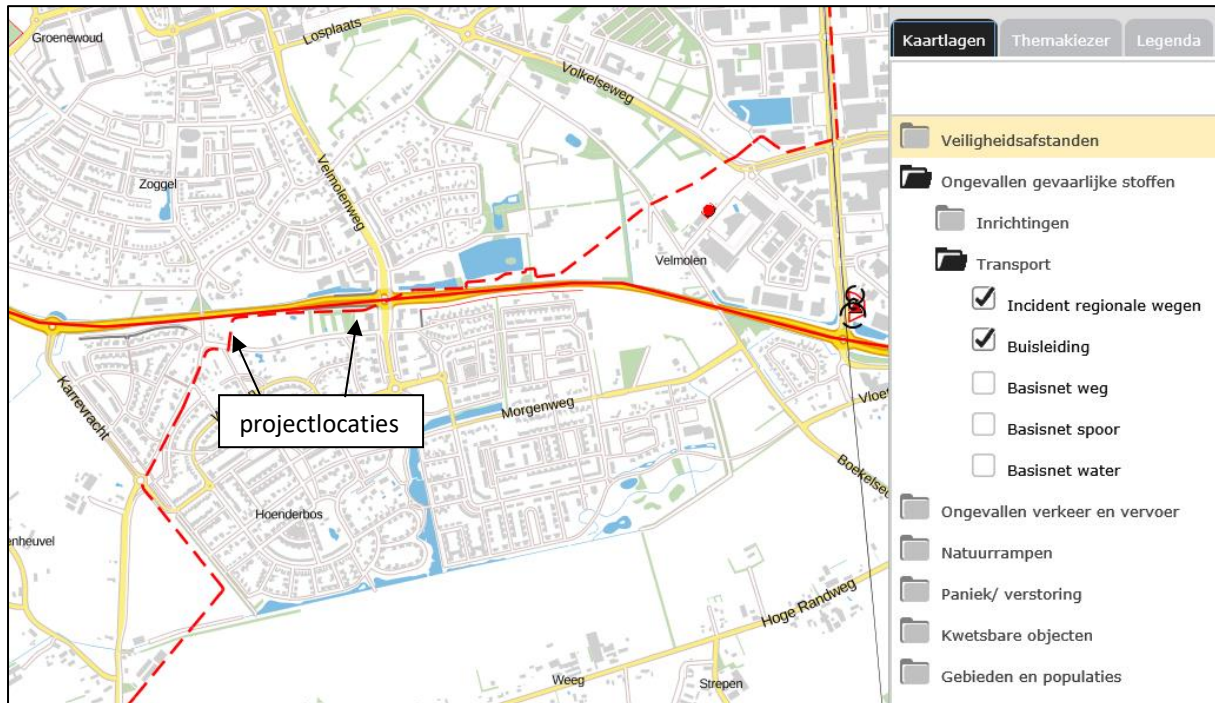
Jaar van planrealisatie		2019
Extra verkeer als gevolg van het plan		
Extra voertuigbewegingen (weekdaggemiddelde)		76
Aandeel vrachtverkeer		0,0%
Maximale bijdrage extra verkeer	NO ₂ in µg/m ³	0,05
	PM ₁₀ in µg/m ³	0,01
Grens voor "Niet In Betekenende Mate" in µg/m ³		1,2
Conclusie		
De bijdrage van het extra verkeer is niet in betekenende mate; geen nader onderzoek nodig		

NIBM-tool

Uit deze berekening blijkt dat de bijdrage van extra verkeer als gevolg van de aanleg van de parkeerplaatsen niet in betekenende mate is.

4.9 Externe veiligheid

De kern van het externe veiligheidsbeleid is ruimtelijke scheiding aanhouden (zoneren) tussen (geprojecteerde) kwetsbare/beperkt kwetsbare objecten en risicobronnen. Hiervoor is het noodzakelijk dat te verlenen omgevingsvergunningen en bestemmingsplannen onderling goed op elkaar zijn afgestemd. Risicobronnen voor de externe veiligheid zijn bedrijven (inrichtingen) waar grote hoeveelheden gevaarlijke stoffen aanwezig zijn (onder andere LPG-tankstations), transportroutes voor het vervoer van gevaarlijke stoffen via weg, water, spoor, buisleidingen, alsmede luchtvaartterreinen in algemene zin (luchtvaartveiligheid). Ter bescherming van kwetsbare en beperkt kwetsbare objecten, moet er een bepaalde afstand in acht genomen worden ten opzichte van risicovolle inrichtingen en transportroutes voor vervoer van gevaarlijke stoffen.

Uitsnede risicokaart (bron: nederland.risicokaart.nl)

In de drie volgende subparagrafen wordt het externe veiligheidsbeleid ten aanzien van risicovolle inrichtingen, vervoer van gevaarlijke stoffen over weg, binnenwater en spoor en vervoer van gevaarlijke stoffen door buisleidingen in hoofdlijnen beschreven.

4.9.1 Risicovolle inrichtingen

De risiconormen voor inrichtingen zijn vastgelegd in het Besluit externe veiligheid inrichtingen (Bevi) en in de Regeling externe veiligheid inrichtingen (Revi) zijn regels opgenomen betreffende de veiligheidsafstanden en berekening van het plaatsgebonden risico en het groepsrisico. Het Bevi verplicht gemeenten en provincies bij het verlenen van omgevingsvergunningen voor de activiteit milieu en het maken van bestemmingsplannen rekening te houden met bepaalde eisen ten aanzien van het plaatsgebonden risico en het groepsrisico. Het plaatsgebonden risico (PR) wordt daarin omschreven als *"risico op een plaats buiten een inrichting, uitgedrukt als de kans per jaar dat een persoon die onafgebroken en onbeschermd op die plaats zou verblijven, overlijdt als rechtstreeks gevolg van een ongewoon voorval binnen die inrichting waarbij een gevaarlijke stof of gevaarlijke afvalstof betrokken is"*. Ten aanzien van het PR is een norm vastgesteld van 10^{-6} per jaar, dat wil zeggen dat in principe nergens in Nederland iemand een groter plaatsgebonden risico mag lopen dan 1 op de 1 miljoen per jaar. Voor kwetsbare objecten (o.a. woningen, scholen en ziekenhuizen) geldt deze norm als grenswaarde en voor beperkt kwetsbare objecten geldt deze norm als richtwaarde, waarvan gemotiveerd kan worden afgeweken. Het groepsrisico wordt gedefinieerd als *"cumulatieve kansen per*

jaar dat ten minste 10, 100 of 1000 personen overlijden als rechtstreeks gevolg van hun aanwezigheid in het invloedsgebied van een inrichting en een ongewoon voorval binnen die inrichting waarbij een gevaarlijke stof of gevaarlijke afvalstof betrokken is". Als norm voor het groepsrisico geldt de oriëntatiewaarde 10^{-5} voor een ongeval met meer dan 10 dodelijke slachtoffers, 10^{-7} voor een ongeval met meer dan 100 dodelijke slachtoffers, 10^{-9} voor een ongeval met meer dan 1.000 dodelijke slachtoffers, enzovoort. De gemeente heeft een uitgebreide verantwoordingsplicht als het GR toeneemt en/of de oriëntatiewaarde overschrijdt.

Uit de op de vorige pagina afgebeelde uitsnede van de risicokaart blijkt dat in de directe omgeving van het projectgebied geen inrichtingen gevestigd zijn die onder het Bevi vallen.

4.9.2 Vervoer van gevaarlijke stoffen

Op 1 april 2015 is de Wet Basisnet in werking getreden. De Wet Basisnet is een heel stelsel van wetten en regels die hun oorsprong hebben in verschillende gebieden. Het Basisnet is een landelijk aangewezen netwerk voor het vervoer van gevaarlijke stoffen. Binnen bepaalde grenzen wordt dit vervoer over weg, binnenwater en spoor gegarandeerd. Het Basisnet heeft betrekking op de Rijksinfrastructuur: hoofdwegen (snelwegen), hoofdwaterwegen (binnenwateren) en hoofdspoorwegen (enkele uitzonderingen daargelaten). Het Basisnet heeft als doel een evenwicht voor de lange termijn te creëren tussen de belangen van het vervoer van gevaarlijke stoffen, de bebouwde omgeving en de veiligheid van mensen die wonen of verblijven dicht in de buurt van de infrastructuur waar dit vervoer plaatsvindt.

Het Basisnet stelt verder regels aan het vaststellen en beheersen van de risico's voor het vervoer van gevaarlijke stoffen (vervoerskant). Gevaarlijke stoffen vervoeren is risicovol en zorgt dus voor beperkingen voor de ruimtelijke ordening (ruimtelijke ordeningskant). Er zijn namelijk regels om mensen die dicht bij deze hoofdwegen, binnenwateren en hoofdspoorwegen wonen of verblijven een basisbeschermingsniveau te bieden. Aan dit beschermingsniveau wordt voldaan als het risico vanuit het vervoer niet hoger ligt dan wat maatschappelijk acceptabel is. Zo mogen er bijvoorbeeld geen huizen gebouwd worden vlakbij transportroutes voor gevaarlijke stoffen.

Voor het vervoer van gevaarlijke stoffen is de Wet Vervoer Gevaarlijke Stoffen (Wvgs) de belangrijkste wet. De Wvgs is al aangepast aan het Basisnet. Voor ruimtelijke ordening in relatie tot de transportroutes is het Besluit externe veiligheid transportroutes (Bevt) ontstaan. Het Besluit externe veiligheid transportroutes (Bevt), stelt regels aan transportroutes en de omgeving daarvan. Zo moet een basisveiligheidsniveau rond transportassen (plaatsgebonden risico) en een transparante afweging van het groepsrisico worden gewaarborgd. Daarmee wordt de opdracht aan het bevoegd gezag voor ruimtelijke besluiten nadrukkelijk vastgelegd om rekening te houden met de risico's van transport van gevaarlijke stoffen over weg, water en spoor. In de Regeling Basisnet staat waar risicoplafonds liggen langs transportroutes en welke regels er gelden voor ruimtelijke ontwikkeling.

De risicoplafonds, die in de Regeling basisnet zijn aangewezen, worden ruimtelijk vertaald in basisnetafstanden. De basisnetafstand is een contour rondom de basisnetroute waarop het plaatsgebonden risico ten hoogste 10^{-6} per jaar mag zijn. De ruimte tussen de basisnetafstanden wordt ook wel "veiligheidszone" genoemd. Binnen een veiligheidszone gelden beperkingen voor nieuwe ruimtelijke ontwikkelingen. Voorgenomen ruimtelijke ontwikkelingen langs een basisnetroute moeten daarom vooraf worden getoetst aan de voor de desbetreffende basisnetroute vastgestelde basisnetafstand. De Regeling Basisnet is per 21 november 2016 aangepast in verband met het verkleinen van het plasbrandaandachtsgebied langs enkele rijkswegen.

Plaatsgebonden risico

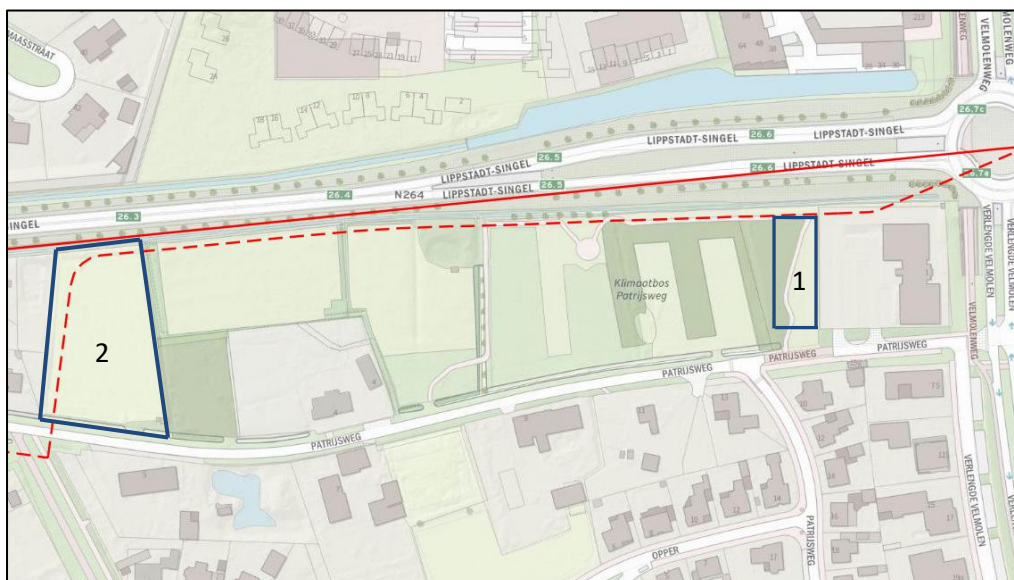
Indien die besluitvorming betrekking heeft op een ruimtelijke ontwikkeling in de omgeving van een basisnetroute, dan geldt dat de basisnetafstanden in acht moeten worden genomen voor kwetsbare objecten en er rekening moet worden gehouden met de basisnetafstanden voor beperkt kwetsbare objecten. Wanneer de ruimtelijke ontwikkeling niet in de omgeving van een basisnetroute maar wel in de omgeving van een op provinciaal of gemeentelijk niveau aangewezen transportroute is voorzien, dan moet het bevoegd gezag zelf het plaatsgebonden risico berekenen en vervolgens eveneens de grenswaarde van 10^{-6} per jaar aanhouden. Indien de vaststelling van een bestemmingsplan betrekking heeft op een ruimtelijke ontwikkeling binnen een veiligheidszone, dan moet de gemeenteraad de bestemming van die gronden wijzigen, zodanig dat daarop geen kwetsbare projecten mogelijk zijn binnen de basisnetafstand. Zolang een dergelijke wijziging niet is doorgevoerd moeten omgevingsvergunningen voor kwetsbare objecten worden afgewezen.

Groepsrisico

Voor zover de besluitvorming betrekking heeft op ruimtelijke ontwikkelingen binnen het invloedsgebied van een transportroute (gebied dat wordt meegenomen bij de berekening van het groepsrisico) of binnen 200 meter van een transportroute, moet in de toelichting bij een bestemmingsplan en in de ruimtelijke onderbouwing bij een projectafwijakingsbesluit het groepsrisico verantwoord worden. Daarbij moet worden ingegaan op de gevolgen van het voorgenomen besluit voor de bestrijdbaarheid bij een ramp en de zelfredzaamheid van de bevolking. Gelet op het feit dat wordt gesproken over “transportroute”, geldt voornoemde verplichting zowel voor basisnetroutes als voor door een provincie of gemeente voor het vervoer van gevaarlijke stoffen aangewezen transportroutes. De dichtstbijzijnde transportroute is de Rijksweg A50, die ten westen van het projectgebied is gelegen op een afstand van circa 1,7 km tot projectlocatie 1 (parkeerplaatsen) en circa 1,4 km. tot projectlocatie 2 (compensatiegroen/schuur). Het projectgebied is niet gelegen binnen de basisnetafstand van de Rijksweg A50. Een verantwoording van het groepsrisico is derhalve niet nodig. Ten noorden van het projectgebied ligt de provinciale weg Lippstadtsingel (N264), Over deze weg vindt vervoer van gevaarlijke stoffen plaats. Het project betreft geen (beperkt) kwetsbare objecten en de PR 10^{-6} /jaar contour ligt op de as van de wegen. De transportroute Lippstadtsingel vormt derhalve geen beperkingen voor de voorgenomen ontwikkeling van het projectgebied.

4.9.3 Vervoer van gevaarlijke stoffen door buisleidingen

Voor het vervoer van gevaarlijke stoffen door buisleidingen geldt het Besluit externe veiligheid buisleidingen (Bevb) en de Regeling externe veiligheid buisleidingen (Revb).

Ligging gastransportleiding

Op en nabij de blauw omlijnde projectlocaties 1 en 2 is een ondergrondse gastransportleiding aanwezig (zie rode stippellijn op de hiervoor weergegeven afbeelding). In artikel 14, eerste lid van het Bevb is bepaald dat de belemmeringenstrook aan weerszijden van een buisleiding, gemeten vanuit het hart van de buisleiding, ten minste 5 meter dient te bedragen.

In het tweede lid van dit artikel is voorgeschreven dat een bestemmingsplan, waarbij aan gronden de bestemming wordt toegewezen die de aanwezigheid van een buisleiding toelaat, in elk geval voor de belemmeringenstrook geen nieuwe bestemmingen die het oprichten van bouwwerken toestaan bevat. Ook moet in het bestemmingsplan een vergunningenstelsel zijn opgenomen, zoals bedoeld in artikel 3.3 van de Wet ruimtelijke ordening, voor werken of werkzaamheden die van invloed kunnen zijn op de integriteit en werking van de buisleiding, niet zijnde graafwerkzaamheden als bedoeld in de Wet informatie-uitwisseling bovengrondse en ondergrondse netten en netwerken.

In het derde lid van artikel 14 Bevb is voorgeschreven dat voor zover in een bestemmingsplan de bevoegdheid wordt opgenomen om in afwijking daarvan bij omgevingsvergunning het oprichten van bouwwerken in de belemmeringenstrook toe te staan, daarbij bepaald wordt dat de omgevingsvergunning uitsluitend kan worden verleend voor zover de veiligheid met betrekking tot de in de belemmeringenstrook gelegen buisleiding niet wordt geschaad en geen kwetsbaar object wordt toegelaten.

In het bestemmingsplan Uden-Zuid 2013 is op de verbeelding een belemmeringstrook opgenomen en is in de bouwregels bepaald dat binnen het gebied met de dubbelbestemming 'Leiding - Gas' niet mag worden gebouwd. Verder is bepaald dat het verboden is om zonder of in afwijking van een omgevingsvergunning de volgende werken en werkzaamheden uit te voeren ter plaatse van de dubbelbestemming 'Leiding - Gas' aan weerszijden van de gasleiding:

- het ontginnen, bodemverlagen of afgraven, ophogen of egaliseren dan wel het anderszins aanbrengen van wijzigingen in het maaiveld;
- het aanbrengen en rooien van diepwortelende beplanting of bomen;
- het aanbrengen van gesloten oppervlakteverhardingen;
- het uitvoeren van heiwerkzaamheden of het op andere wijze van indrijven in de grond;
- het leggen van kabels en leidingen en drainage, met uitzondering van de gastransportleiding;
- het aanleggen van waterlopen of het vergraven, verruimen of dempen van bestaande waterlopen.

Deze werken en werkzaamheden zijn slechts toelaatbaar, indien door de werken en werkzaamheden, dan wel door de gevolgen daarvan, geen onevenredige aantasting kan ontstaan van de belangen van de leidingen.

De hartlijn van gastransportleiding grenst aan de noordzijde van projectlocatie 1 (uitbreiding parkeerterrein). De belemmeringstrook van 5 meter ligt binnen deze projectlocatie. Indien de aanleg van parkeerplaatsen voorziet in het aanbrengen van gesloten oppervlakteverhardingen binnen deze belemmeringenstrook, dient hiervoor een omgevingsvergunning te worden aangevraagd. Het nieuwe parkeerterrein zal echter worden gerealiseerd door middel van het aanbrengen van grasbetonstenen. Aan de beheerder van deze ondergrondse transportleiding, de Nederlandse Gasunie, is advies gevraagd over het gebruik van grasbetonstenen binnen de belemmeringenstrook. De Nederlandse Gasunie heeft aangegeven dat het gebruik van grasbetonstenen is toegestaan, omdat dit geen gesloten oppervlakteverharding betreft.

De gastransportleiding is ook gesitueerd in het westelijk en noordelijk deel van projectlocatie 2 (compensatiegroen). De Nederlandse Gasunie heeft aangegeven dat bij groencompensatie de

belemmeringstrook van 4 meter aan weerszijde van de leiding vrij moet worden gehouden van bomen en struiken. Het advies van de Nederlandse Gasunie is als bijlage bij deze ruimtelijke onderbouwing gevoegd.

De te bouwen schuur is buiten de belemmeringstrook gesitueerd.

4.10 Wet Natuurbescherming

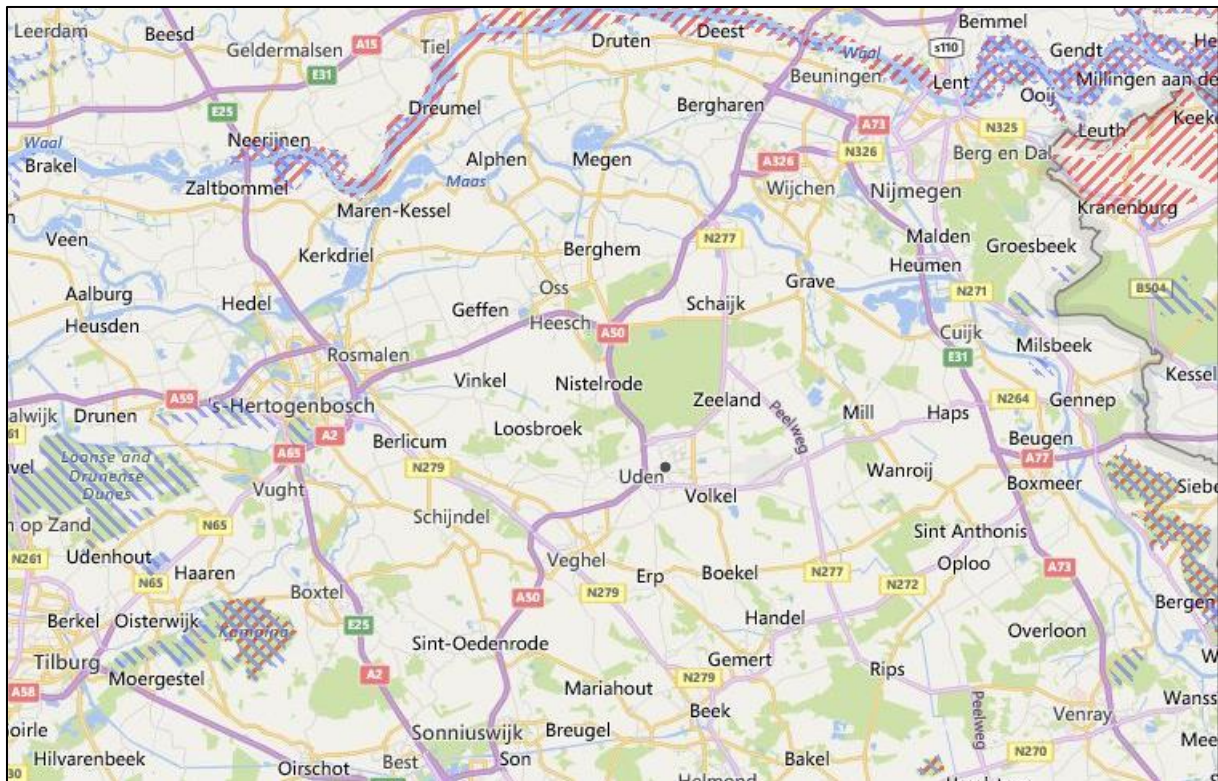
Zorg voor alle inheemse planten- en diersoorten en voor de natuurlijke rijkdommen van gebieden wordt gegarandeerd door de naleving van de wet- en regelgeving ten aanzien van natuur en milieu. De instrumenten die deze bescherming mogelijk maken zijn op Europees niveau vertaald in Natura 2000. De Europese Habitatrichtlijn en de Europese Vogelrichtlijn zijn in Natura 2000 opgenomen. De Europese wetgevingen waren in Nederland tot 1 januari 2017 vertaald in de Flora- en faunawet voor de soortbescherming en in de Natuurbeschermingswet 1988 voor de gebiedsbescherming. Nederland had daarmee de Europese wetgeving in de nationale wetgeving verankerd. Per 1 januari 2017 zijn de Natuurbeschermingswet 1988 en de Flora en Faunawet samen met de Boswet vervangen door de Wet Natuurbescherming. In deze wet is de provincie aangewezen als bevoegd gezag voor de uitvoering van deze nieuwe wet. Per 1 januari 2017 is ook de provinciale Verordening natuurbescherming Noord-Brabant inwerking getreden. In deze verordening staan alle regels voor natuurbescherming in Brabant, zowel voor Natura 2000-gebieden als in het wild levende dieren en bossen of andere houtopstanden. In de Verordening natuurbescherming zijn ook vrijstellingen opgenomen. Dit betekent dat bepaalde activiteiten uitgevoerd kunnen worden zonder vergunning, ontheffing of melding. Aan de vrijstellingen zijn in de Verordening natuurbescherming wel voorwaarden verbonden.

4.10.1 Natura 2000-gebieden

De Wet Natuurbescherming regelt evenals de voorheen geldende Natuurbeschermingswet 1988 de bescherming van Natura 2000-gebieden. Voor de Natura 2000-gebieden stelt de minister instandhoudingsdoelstellingen op voor de leefgebieden van vogels en voor de natuurlijke habitats of habitats van soorten (art. 2.1 Wet natuurbescherming). Verder stellen de provincies voor de Natura 2000-gebieden een beheerplan op (art. 2.3 Wet natuurbescherming). In het beheerplan staan maatregelen die ervoor moeten zorgen dat de instandhoudingsdoelstellingen worden bereikt. Naast de maatregelen in het beheerplan kunnen provincies: eisen stellen aan handelingen met gevolgen voor Natura 2000-gebieden (art. 2.4 Wet natuurbescherming), de toegang tot Natura 2000-gebieden beperken (art. 2.5 Wet natuurbescherming) en handelingen verrichten die nodig zijn met het oog op de instandhoudingsdoelstellingen (art. 2.6 Wet natuurbescherming).

Om negatieve effecten op de gebieden te voorkomen is in de wet een vergunningplicht opgenomen. In artikel 2.7, tweede lid is bepaald dat het verboden is zonder vergunning van Gedeputeerde Staten projecten te realiseren of andere handelingen te verrichten die gelet op de instandhoudingsdoelstellingen voor een Natura 2000-gebied de kwaliteit van de natuurlijke habitats of de habitats van soorten in dat gebied kunnen verslechteren of een significant verstorend effect kunnen hebben op de soorten waarvoor dat gebied is aangewezen.

Alle Europese Natura 2000-gebieden zijn weergegeven op de Natura 2000 Network Viewer. Hierop is te zien dat de projectlocatie niet in een Natura 2000-gebied is gelegen. De dichtstbijzijnde Natura 2000-gebieden zijn op meer dan 18 kilometer van het projectgebied gelegen. Gelet op deze afstand heeft de realisatie van het project geen significante gevolgen heeft voor de stikstofgevoelige soorten binnen Natura 2000-gebieden in de omgeving.

Ligging dichtstbijzijnde Natura 2000-gebieden (bron: Natura 2000 network viewer)

4.10.2 Flora en fauna

De Wet natuurbescherming regelt in hoofdstuk 3 de bescherming van dier- en plantsoorten en bevat regels over de bescherming van vogels op grond van de Europese Vogelrichtlijn, de bescherming van soorten dieren en planten op grond van de Europese Habitatrichtlijn, de bescherming van soorten planten en dieren die niet voorkomen in de Habitatrichtlijn, schadebestrijding, overlastbestrijding en faunabeheer, jacht, het vangen en doden van dieren, in het wild levende dieren en planten en handel en bezit van dieren en planten.

De bescherming van wilde dier- en plantensoorten in Nederland was tot 1 januari 2017 geregeld in de Flora- en faunawet. Deze wet bevatte een aantal verbodsbepalingen om de in het wild voorkomende planten- en diersoorten te beschermen. De Flora- en faunawet hanteerde een drietal beschermingscategorieën (algemeen beschermde soorten, overige beschermde soorten en strikt beschermde soorten). Onder de Wet natuurbescherming vervallen de huidige tabellen 1, 2 en 3 waarin de beschermde soorten zijn opgenomen. Tevens zijn er circa 200 soorten niet langer beschermd en worden enkele bedreigde soorten toegevoegd. De soortenbescherming binnen de Wet natuurbescherming is opgedeeld in de volgende beschermingsregimes: Vogelrichtlijnsoorten, Habitatrichtlijnsoorten en andere soorten. Voor alle beschermde soorten geldt een ontheffingsplicht. Het bevoegd gezag (de provincie) kan voor de soorten die zijn opgenomen in het 'beschermingsregime andere soorten' een vrijstellingsbesluit nemen en hierin onderscheid maken tussen meer en minder strikt beschermde soorten. In bijlage 3 van de Verordening natuurbescherming Noord-Brabant heeft de provincie in het kader van ruimtelijke ontwikkelingen vrijstelling opgenomen voor de volgende soorten:

- amfibieën: bruine kikker, gewone pad, kleine watersalamander, meerkikker en middelste groene kikker (of bastaardkikker)
- zoogdieren: aardmuis, bosmuis, dwergmuis, dwergspitsmuis, egel, gewone bosspitsmuis, haas, huisspitsmuis, konijn, ondergrondse woelmuis, ree, rosse woelmuis, tweekleurige bosspitsmuis, veldmuis, vos, wild zwijn en woelrat.

Indien de voorgenomen activiteit niet verstorend werkt of geen nadelige gevolgen heeft, waardoor aangetoond kan worden dat er geen verbodsbepalingen worden overtreden voor de in het gebied voorkomende beschermde soorten, hoeft er in de meest voorkomende gevallen geen ontheffing aangevraagd te worden.

Ecologisch Adviesbureau Ettema heeft op 19 en 20 november 2018 onderzoek gedaan naar de natuurwaarden van het plangebied. De rapportage is als bijlage bij deze ruimtelijke onderbouwing gevoegd. De bevindingen van het onderzoek zijn daarin als volgt verwoord:

Algemeen:

Het klimaatbos is een natuurpareltje in de stad. De ligging op wijstgrond maakt bijzondere flora en fauna in stedelijke omgeving mogelijk.

Zoogdieren:

De aanwezige sporen laten zien, dat hier zoogdieren actief zijn geweest. Er zijn op een konijnenhol na geen verblijfplaatsen met zekerheid gevonden. De takkenrillen worden mogelijk door de egel gebruikt.

Vogels:

Door de grote variatie aan besdragende struiken en de dichtheid van dit struikgewas maakt het gebiedje bijzonder aantrekkelijk voor broedvogels.

Dagvlinders:

Dagvlinders hebben een grote voorkeur bloeiende kruiden. Deze zijn wel te vinden in het aangrenzende grasland, maar niet in de struikbeplanting. Het bonte zandoogje zal hier weer wel vliegen.

Planten:

Er zijn veel waardevolle struiken en bomen aangeplant, maar deze zijn niet beschermd. Ze vormen wel een aantrekkelijk leefgebied voor vogels en kleine zoogdieren.

Met betrekking tot de uitvoering van het project zijn de volgende aandachtspunten van belang:

- *Omdat het perceel een aantrekkelijk leefgebied vormt voor broedvogels, moeten de werkzaamheden plaats vinden buiten het broedseizoen (15 maart tot 15 augustus). In ieder geval moeten de bomen en struiken voor 15 maart verwijderd zijn.*
- *Bij het verwijderen van de takkenrillen moet opgelet worden of er geen egel onder zit. Als dit wel het geval is kan de hoop het beste verplaatst worden naar de nabij gelegen droge sloot.*
- *Het verwijderen van de Japanse duizendknoop moet aan ervaren groenbeheerders worden overgelaten.*

Conclusies en aanbevelingen

- *Het verdient aanbeveling de parkeerplaats zo natuurvriendelijk mogelijk aan te leggen.*
- *Als buffer naar het aangrenzende klimaatbos is het belangrijk om de elzensingel en de berkengroep te handhaven op de grens van het perceel.*
- *De sloot aan de buitenrand kan uitstekend dienst doen om bij hoosbuien het afvloeiende water op te vangen.*

In de rapportage is met betrekking tot vleermuizen nog vermeld dat gekeken is naar holtes in de op het perceel aanwezige bomen als mogelijke verblijfplaats voor vleermuizen. Deze zijn niet gevonden.

Voor de dwergvleermuis aan de Verlengde Velmolen moet opgemerkt worden, dat er geen sprake is van het verdwijnen van essentieel foerageergebied/essentiële vliegroutes. Het kappen van jonge aanplant wordt ruim gecompenseerd door nieuwe aanplant elders en de mogelijke vliegroute langs de rand van de opstand wordt slechts met enkele meters verlegd.

De realisatie van het project heeft geen nadelige gevolgen voor de ter plaatse aanwezige flora en fauna, wanneer rekening wordt gehouden met de aanbevelingen van het onderzoek van Ecologisch Adviesbureau Ettema. Er hoeft geen ontheffing te worden aangevraagd.

4.11 Archeologie en cultuurhistorie

4.11.1 *Archeologie*

Op 1 september 2007 is de Wet op de archeologische monumentenzorg als onderdeel van de Monumentenwet in werking getreden. Op grond daarvan is de gemeente verplicht om bij het vaststellen van bestemmingsplannen en beheersverordeningen rekening te houden met de in de grond aanwezige dan wel te verwachten monumenten. Ook kan ingevolge artikel 41 de aanvrager van een omgevingsvergunning voor een activiteit als bedoeld in artikel bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onderdeel c van de Wabo in het belang van de archeologische monumentenzorg worden verplicht een rapport over te leggen, waarin de archeologische waarde van het terrein dat blijkens de aanvraag zal worden verstoord naar het oordeel van het bevoegd gezag in voldoende mate is vastgesteld. Dit laatste is niet van toepassing op projecten met een oppervlakte kleiner dan 100 m².

In 2014 stelde het college van burgemeester en wethouders een archeologische verwachtingskaart voor Uden ter beschikking. Daarmee werd de basis gelegd voor een gemeentelijk archeologisch beleid. Op 9 november 2017 heeft de raad een archeologisch beleid en een archeologische waardenkaart vastgesteld. In de nota archeologiebeleid 2017 zijn acht beleidsregels opgenomen die (samenvattend) het archeologiebeleid van de gemeente Uden weergeven:

Beleidsregel 1.

De gemeente Uden behoudt zoveel als mogelijk de archeologische resten in de grond (behoud *in situ*) en laat waar redelijkerwijs mogelijk de maatregelen ter bescherming en behoud van de archeologische resten opnemen in het programma van eisen van het ontwerp.

Beleidsregel 2.

De gemeente Uden hanteert de oppervlakte van de effectieve bodemversturende ingrepen als uitgangspunt voor het bepalen van de archeologische onderzoeksverplichting binnen een plangebied. Dit houdt in dat indien de bodemversturende ingreep de oppervlakte- en diepteondergrenzen overschrijdt, archeologisch (voor)onderzoek binnen het plangebied noodzakelijk is om te bepalen of behoudenswaardige archeologie aanwezig is.

Beleidsregel 3.

De gemeente Uden hanteert een vrijstellingsgrens voor onderzoek tot een verstoringsdiepte van maximaal 0,4 m beneden maaiveld, met uitzondering van gebieden van categorie 2. Hiervoor geldt een diepteondergrens van 20 cm onder maaiveld. Ingrepen dieper dan de diepte-ondergrens zijn vanaf een gestelde oppervlakte-overschrijding onderzoeksplichtig (zie beleidsregel 4).

Beleidsregel 4.

De gemeente Uden hanteert voor de verschillende gebieden van de beleidskaart, verschillende oppervlakte-ondergrenzen:

- 1 n.v.t monumenten (hiervoor geldt de Erfgoedwet 2016 of de gemeentelijke erfgoedverordening)
- 2 1 m² gebieden van zeer hoge archeologische waarde
- 3 250 m² gebieden van hoge archeologische waarde
- 4 250 m² gebieden met een hoge verwachtingswaarde
- 5 2500 m² gebieden met een middelhoge verwachtingswaarde
- 6 geen gebieden met een lage verwachtingswaarde
- 7 geen gebieden zonder verwachtingswaarde of vrijgegeven Gebieden.

Beleidsregel 5.

Binnen de gemeente Uden liggen twee regio's van provinciaal cultuurhistorisch belang. Een provinciaal archeologisch landschap is niet aanwezig. De gemeente Uden heeft geen gemeentelijke archeologische aandachtsgebieden of archeologische monumenten. De gemeente heeft een Erfgoedverordening vastgesteld, waardoor de aanwijzing van gemeentelijke archeologische monumenten mogelijk is.

Beleidsregel 6.

De gemeente Uden heeft naast het bovenstaande nog enkele richtlijnen:

1. indien in één plangebied meerdere verwachtingswaarden voorkomen, dan geldt de hoogste waarde (en dus de kleinste ondergrens). Slechts als de hoogste waarde een zeer beperkt deel uitmaakt van het plangebied (< 10 %), *kan* na afweging worden besloten om de oppervlakteondergrens te hanteren die het grootste deel uitmaakt van het plangebied.
2. indien geen onderzoek moet worden uitgevoerd omdat beneden de onderzoeksgrenzen (diepte- en/of oppervlakte-ondergrens) gebleven wordt, blijft de dubbelbestemming Waarde-Archeologie (WR-A) van het bestemmingsplan onverminderd van kracht.
3. indien op basis van de oppervlakte van de bodemversturende ingrepen archeologisch vooronderzoek noodzakelijk is, vindt dit plaats in het gehele plangebied. (bij vooronderzoek moet gedacht worden aan: bureau- en booronderzoek en in de meeste gevallen ook proefsleuven-onderzoek).
4. indien de bodem in minder dan 5% van het ingrepengebied wordt verstoord, dan *kan* de gemeente afwegen vrijstelling te verlenen van de verplichting tot uitvoering van archeologisch onderzoek. De dubbelbestemming Waarde- Archeologie (WR-A) van het bestemmingsplan blijft onverminderd van kracht.
5. In gebieden waar ingrepen gepland worden met een geleidelijk effect, dient eerst vastgesteld te worden wat het effect van de ingreep (op termijn) kan zijn op de eventueel aanwezige archeologische ondergrond.
6. Voor -agrarische- activiteiten die vergunningplichtig zijn (zoals diepploegen, aspergeteelt, drainagesystemen aanleggen, enz.) geldt eveneens de verplichting tot het uitvoeren van een onderzoek om vast te stellen wat het effect op de langere termijn kan zijn. Verder besluitvorming over het (zonder nader onderzoek) toestaan van een dergelijke activiteit, is een afweging die door de gemeente wordt gemaakt.
7. Archeologie-sparende maatregelen die in het kader van een bouwinitiatief of andere (potentieel) bodemversturende activiteit worden genomen om behoud *in situ* in de bodem) te realiseren, dienen garant te staan voor een duurzaam *in situ*-behoud. Versnippering van het archeologische bodemarchief ter plaatse mag niet aan de orde zijn. De initiatiefnemer overlegt hiervoor ter

goedkeuring een uitgewerkt Plan van Aanpak al dan niet op basis van een (gemeentelijk) Programma van Eisen.

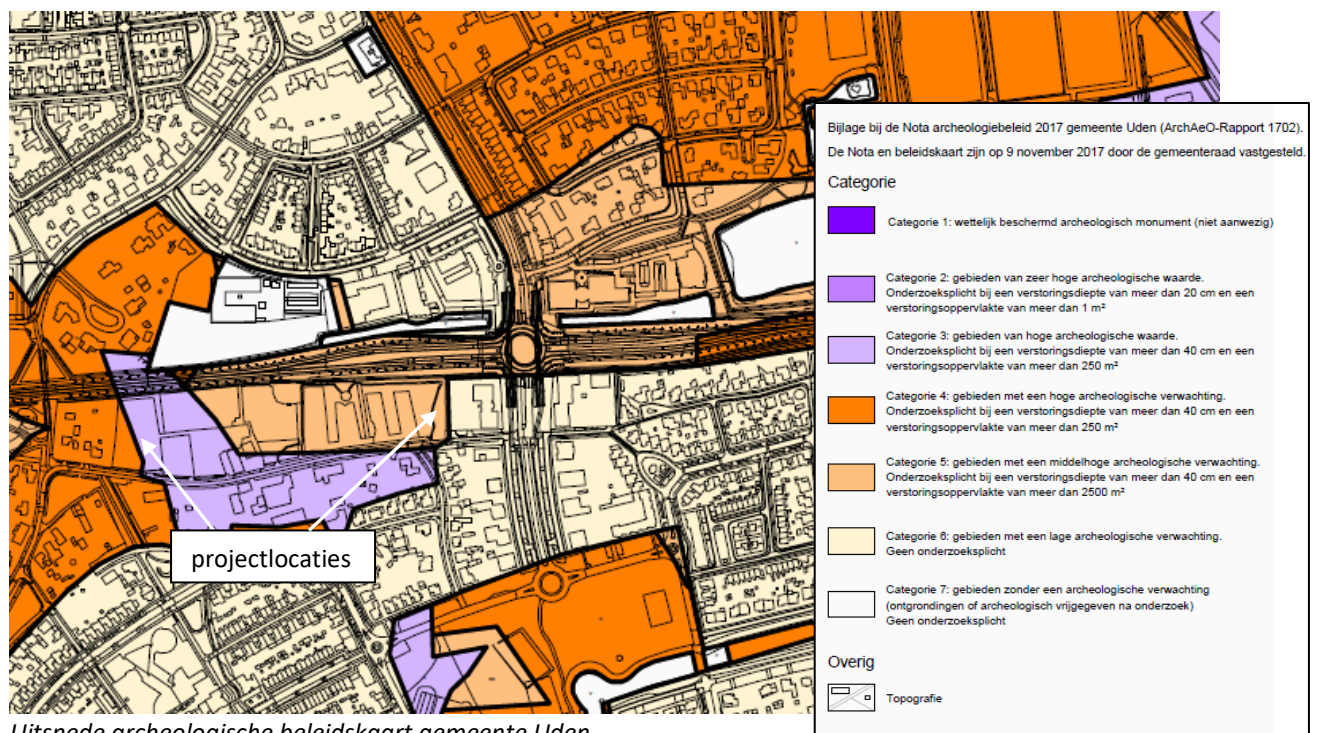
Beleidsregel 7.

De gemeente Uden reserveert geen apart budget voor de uitvoering van het gemeentelijk archeologiebeleid en hanteert het landelijke uitgangspunt 'de verstoorder betaalt'. Gemaakte ambtelijke kosten ten behoeve van het uitvoeren van het archeologiebeleid zullen verhaald worden via: (1) de bestuurslastenvergoeding, daar waar het niet-project gebonden kosten betreft, (2) de heffing van leges of kostenverhaal op basis van Wro afdeling 6.4, daar waar het projecten van derden betreft en (3) projectkosten, daar waar het eigen gemeentelijke projecten betreft.

Beleidsregel 8.

De gemeente Uden onderschrijft de belangrijke rol van archeologische verenigingen. Archeologievrijwilligers van de Heemkundekring Uden dienen waar mogelijk betrokken te worden bij archeologisch (veld) onderzoek. De gemeente kan hiervoor voorwaarden in een archeologisch Programma van Eisen op laten nemen. Voorts dienen zij - vanwege hun lokale kennis - geraadpleegd te worden bij het uitvoeren van bureauonderzoeken en quickscans.

Projectlocatie 1 (uitbreiding parkeerterrein) is op de archeologische beleidskaart aangewezen als een categorie 5 -gebied met een middelhoge archeologische verwachting. Een onderzoeksplicht geldt bij een verstoringsdiepte van meer dan 40 cm en een verstoringsoppervlakte van meer dan 2.500 m². De oppervlakte van de projectlocatie is kleiner dan 2.500 m². Een archeologisch onderzoek is niet nodig. Projectlocatie 2 (aanleg compensatiegroen en bouw schuur) is op de archeologische beleidskaart deels aangewezen als een categorie 3 - gebied van hoge archeologische waarde en deels aangewezen als een categorie 4 - gebied met een hoge archeologische verwachting. Voor deze categoriegebieden geldt een onderzoeksplicht bij een verstoringsdiepte van meer dan 40 cm en een verstoringsoppervlakte van meer dan 250 m². Het compensatiegroen bestaat uit jonge aanplant met een diepte van 20 tot 30 cm. en de oppervlakte van de te bouwen schuur bedraagt 72 m². Een archeologisch onderzoek is niet nodig.

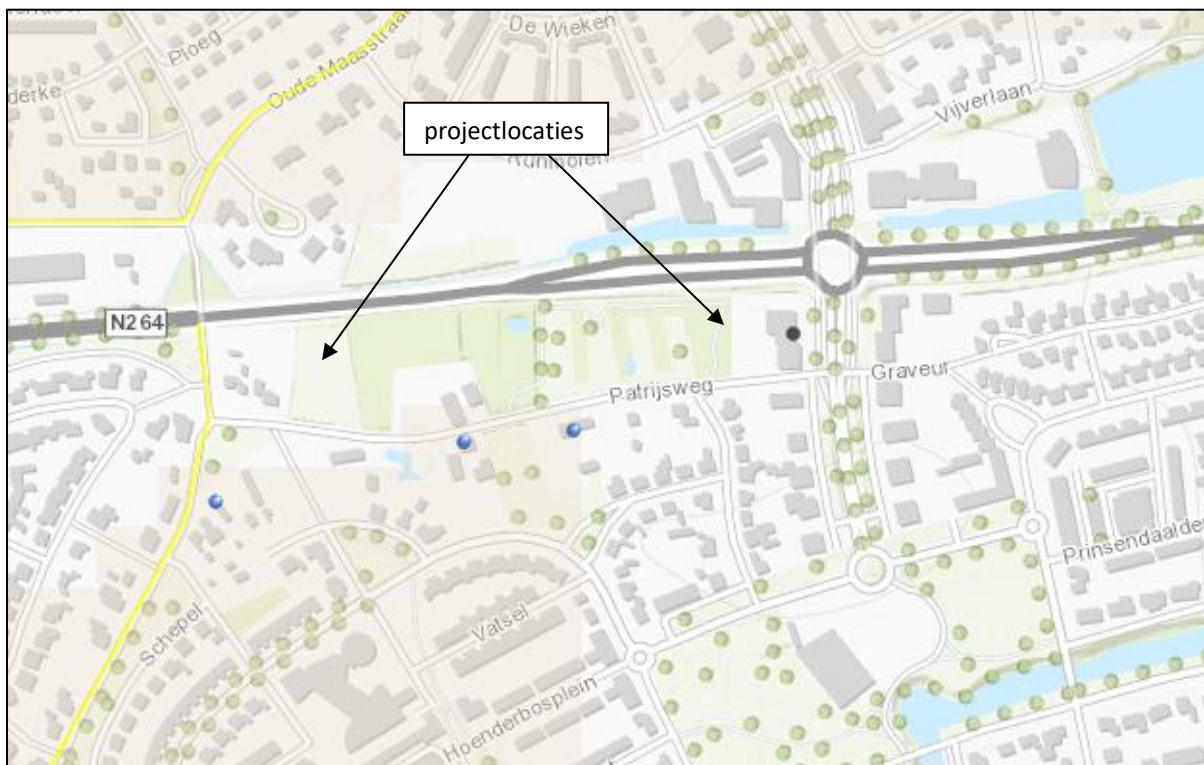
4.11.2 Cultuurhistorie

Als onderdeel van de Monumentenwet is op 1 januari 2012 de wet Modernisering Monumentenzorg in werking getreden met een doorwerking in artikel 3.16 van het Besluit ruimtelijke ordening, waarin onder meer is bepaald dat gemeenten bij het vaststellen van bestemmingsplannen niet alleen rekening moeten houden met cultuurhistorische waarden onder de grond, maar ook met waarden boven de grond. In de toelichting moet dan ten minste een beschrijving worden neergelegd van de wijze waarop met de in het gebied aanwezige cultuurhistorische waarden en in de grond aanwezige of te verwachten monumenten rekening is gehouden. Dit geldt ook voor het verlenen van omgevingsvergunningen waarvoor een ruimtelijke onderbouwing is vereist.

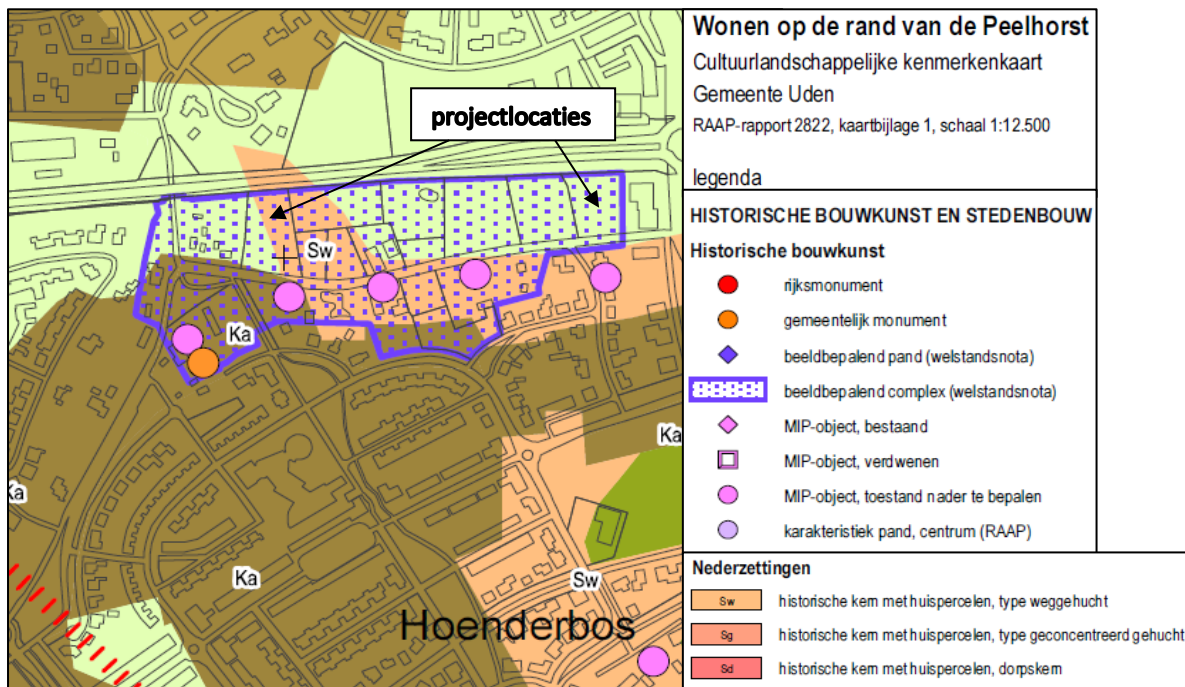
Op de cultuurhistorische waardenkaart van de provincie Noord-Brabant zijn voor het projectgebied geen specifieke cultuurhistorische waarden aangewezen.

In 2013/2014 heeft RAAP Archeologisch Adviesbureau in opdracht van burgemeester en wethouders een cultuurhistorische verwachtingskaart voor het grondgebied van de gemeente Uden gemaakt. In het rapport 'Wonen op de rand van de Peelhorst' zijn de bevindingen van het onderzoek opgemaakt. De cultuurhistorische waardenkaart (cultuurlandschappelijk en bouwhistorisch) geeft de landschapstypen met bekende elementen en objecten weer (cultuurlandschappelijke kenmerken) en een cultuurhistorische waardering.

Op de cultuurlandschappelijke kenmerkenkaart is het projectgebied aangeduid als beeldbepalend complex (welstandsnota) en op de cultuurlandschappelijke waarderingskaart is het projectgebied aangeduid als niet gewaardeerd, bebouwd gebied. In de welstandsnota is het projectgebied onderdeel van het ensemble *Gebont - Patrijsweg Uden - Uden*, waarvoor ten aanzien van de bebouwing specifieke welstandscriteria gelden. Voor de uitbreiding van de parkeerplaats zijn geen randvoorwaarden opgenomen. Wel zal er ruime groencompensatie plaatsvinden en zullen de nieuwe parkeerplaatsen landschappelijk worden ingepast. De schuur krijgt een historische uitstraling en zal ook landschappelijk worden ingepast.

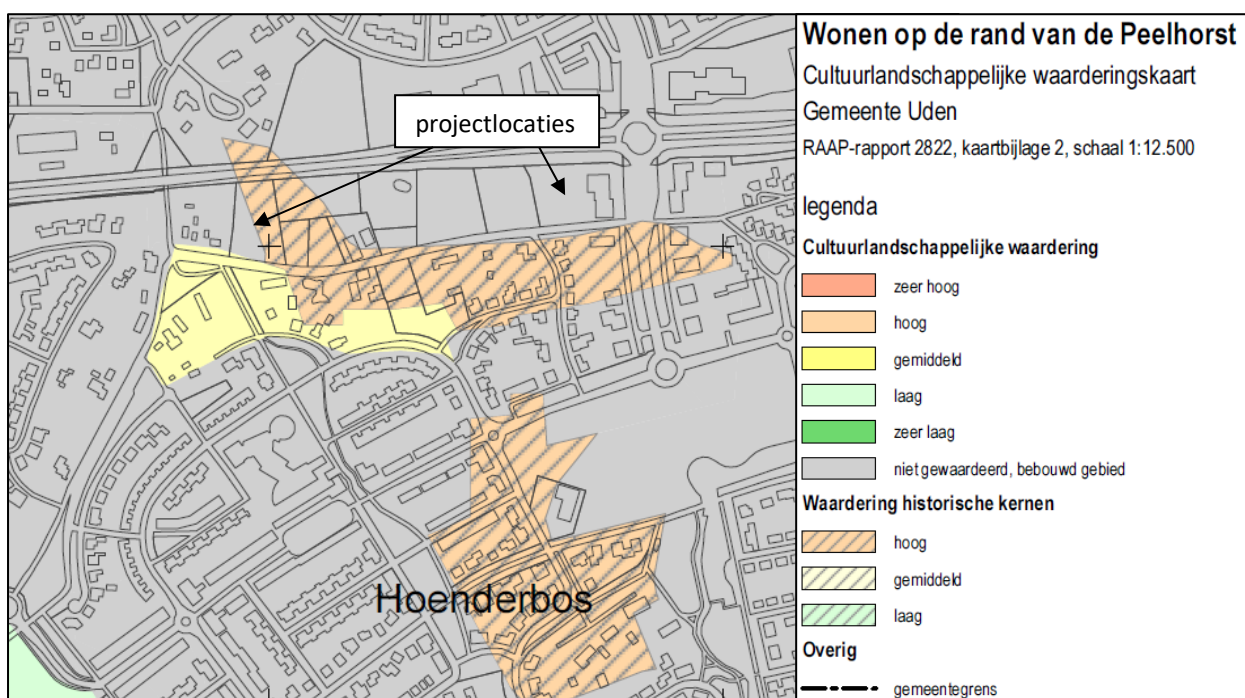

Uitsnede Cultuurhistorische Waardenkaart 2010, herziening 2016

Uitsnede Cultuurlandschappelijke kenmerkenkaart Gemeente Uden

De projectlocatie waar de groencompensatie wordt gerealiseerd en waar de historische schuur zal worden opgericht zijn op cultuurlandschappelijke kenmerkenkaart ook (deels) aangeduid als 'historische kern met huispercelen, type weggehucht (Sw)': op de overgang van de open akkers naar de aangrenzende laagte werden in de Middeleeuwen hoeven gesticht. Om deze hoeven te verbinden en ontsluiten werd - haaks op of parallel aan de akker - een weg aangelegd. Naarmate de bevolking toenam, werden nieuwe boerderijen toegevoegd, die aan de bestaande weg werden gebouwd. Zo groeide een hoevenlandschap, georiënteerd op de functionele delen van het cultuurlandschap, uit tot een weggehucht. In veel gevallen zijn deze wegen en de aangrenzende bebouwing opgenomen in de bebouwde kom, waarbij uiteraard de relatie met het aangrenzende landschap verloren is gegaan.

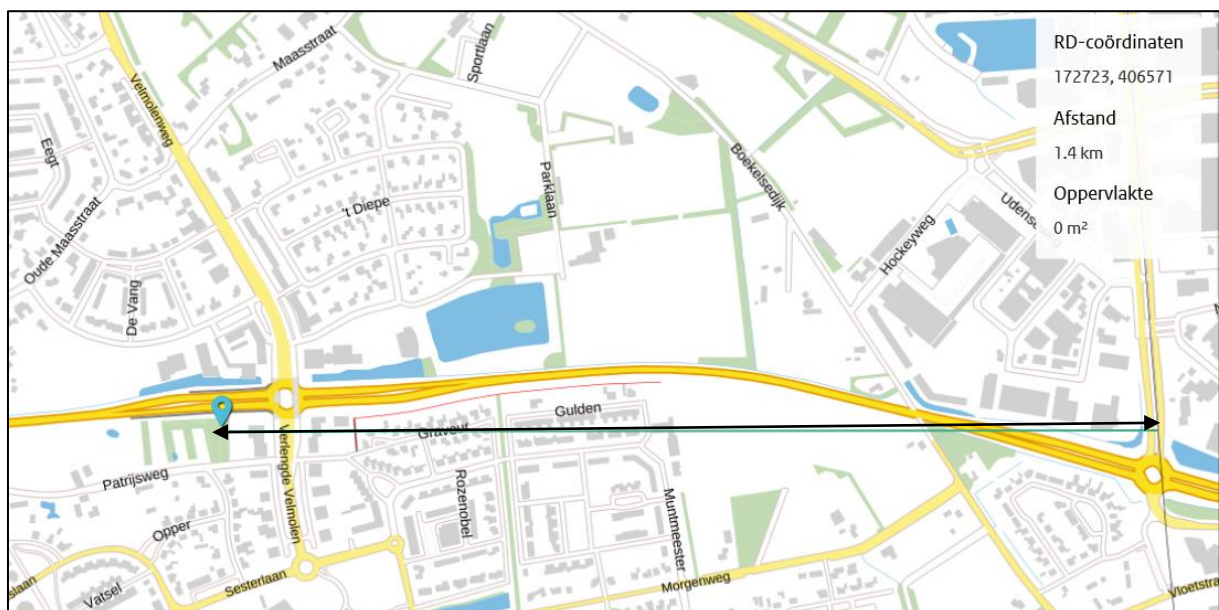
Uitsnede Cultuurlandschappelijke waarderingskaart Gemeente Uden

Op de cultuurlandschappelijke waarderingskaart zijn deze projectlocaties ook (deels) aangeduid als 'waardering historische kernen - hoog': Het merendeel van de gehuchten alsmede de dorpskern van Uden is hoog gewaardeerd. Vaak is de structuur zowel binnen als buiten de bebouwde kom nog heel herkenbaar en zijn er nog historische gebouwen van enig belang aanwezig. In de bebouwde kom zorgen de oude gehuchten voor de afleesbaarheid van het prestedelijk landschap, het landschap zoals dat er uitzag voor de kern Uden zich na de Tweede Wereldoorlog uitbreidde. Het gaat om Bitswijk, Hulstheuvel, (een deel van) Eikenheuvel, Voorste Hoenderbos, Achterste Hoenderbos, Volkel, Volkelstraat, Maatsche Hei, Lankus, Heikant, Oosterens, Duifhuis, Loo, Bedaf, Slabroek, Rakt, Hoeven, Moleneind en de kern van het dorp Uden.

De aanleg van compensatiegroen versterkt de landschappelijke waarde van het gebied en de schuur krijgt een historische uitstraling met een landschappelijk karakter, waardoor deze voorgenomen ontwikkeling in lijn is met de hiervoor beschreven cultuurlandschappelijke waardering.

4.12 Hoogspanningslijnen

Bij het opstellen van ruimtelijke plannen moet rekening gehouden worden met de magneetvelden van bovengrondse hoogspanningslijnen, omdat er statistische aanwijzingen zijn dat de magneetvelden van bovengrondse hoogspanningslijnen mogelijk van invloed kunnen zijn op de gezondheid van kinderen. In 2005 heeft het Rijk een advies uitgebracht hoe omgegaan moet worden met bovengrondse hoogspanningslijnen bij ruimtelijke plannen. Dit advies is in 2008 verduidelijkt. Het beleid voor bovengrondse hoogspanningslijnen is gebaseerd op het voorzorgprincipe. Bij het opstellen van een bestemmingsplan kan het daarom soms noodzakelijk zijn een bepaalde afstand vrij te houden tussen gevoelige bestemmingen en bovengrondse hoogspanningslijnen. De internationale norm is dat voorkomen moet worden dat burgers worden blootgesteld aan magneetvelden van meer dan 100 microTesla. Deze norm wordt in Nederland op maaiveldniveau nergens overschreden. Aanvullend hierop adviseert het Rijk, vanuit het voorzorgprincipe, om zoveel als mogelijk te voorkomen dat er nieuwe situaties ontstaan waarbij kinderen (tot 15 jaar) langdurig worden blootgesteld aan magneetvelden van bovengrondse hoogspanningslijnen van meer dan 0,4 microTesla. Daarom moet terughoudend worden omgegaan met het toestaan van nieuwe functies waar kinderen langdurig verblijven, zoals woningen, scholen, kinderdagverblijven en andere gevoelige bestemmingen. Burgemeester en wethouders van de gemeente Uden hebben zich aan dit advies geconformeerd.

Afstand van de projectlocatie (uitbreiding parkeerterrein) tot de as van de hoogspanningslijn Industrielaan

In de vigerende bestemmingsplannen, waarbinnen de hoogspanningslijn aan de Industrielaan is gesitueerd, is aan weerszijden van de as van de hoogspanningslijn een zone van 20 meter aangegeven, waarbinnen geen bebouwing mag worden opgericht met uitzondering van bouwwerken die ten dienste staan van de dubbelbestemming 'Leiding - Hoogspanningsverbinding'.

De kortste afstand van de projectlocatie (uitbreiding parkeerterrein) tot de as van de hoogspanningslijn aan de Industrielaan bedraagt circa 1,4 kilometer. Gelet op de afstand tussen het plangebied en deze lijn vormt dit aspect geen belemmering.

4.13 Kabels en leidingen

Op de projectlocatie zijn geen andere planologisch relevante kabels en leidingen aanwezig dan de in paragraaf 4.8.3 genoemde ondergrondse gastransportleiding.

5. Waterparagraaf

5.1 Inleiding

Om inzicht te krijgen in de waterhuishoudkundige gevolgen van de ruimtelijke ontwikkeling en het vaststellen van eventuele mitigerende of compenserende maatregelen dient een watertoets te worden uitgevoerd. Met de watertoets wordt ernaar gestreefd om het reeds bestaande waterhuishoudkundige en ruimtelijke beleid goed in te passen en uit te voeren. Hoofdpunten van het instrument watertoets zijn vroegtijdige betrokkenheid van de waterbeheerder(s) bij het proces van ruimtelijke planvorming en een transparante besluitvorming rond het belang van water in het ruimtelijke plan. De watertoets is wettelijk verankerd in artikel 3.1.6 van het Besluit ruimtelijke ordening, waarin is aangegeven dat in de toelichting van een bestemmingsplan een beschrijving is neergelegd van de wijze waarop in het plan rekening is gehouden met de gevolgen voor de waterhuishouding.

5.2 Uitgangspunten watertoets

Het plan dient te voldoen aan het beleid van Waterschap Aa en Maas. In de Beleidsnota 'uitgangspunten watertoets Aa en Maas' zijn de principes beschreven, die richtinggevend zijn bij de waterschapsadvisering over ruimtelijke plannen. Deze principes zijn:

1. *gescheiden houden van vuil water en schoon hemelwater*: het streefbeeld is om alleen het vuile water via de riolering af te voeren naar de rioolwaterzuivering (RWZI) en het schone afstromende hemelwater binnen het plangebied te houden en alleen indien nodig vertraagd af te voeren via het oppervlaktewater. Met het verminderen van de hoeveelheid schoon hemelwater dat afgevoerd wordt via het gemengde rioolstelsel, vermindert namelijk ook het aantal overstortingen van (vervuild) water. Op deze manier heeft het afkoppelen (in bestaand bebouwd gebied) of niet aansluiten (van nieuwbouw) van hemelwater op het riool invloed op de kwaliteit van het oppervlaktewater. Ook zal het rendement van de RWZI's groter worden als de aangevoerde stroom afvalwater constanter van kwaliteit is. Hierdoor kan de kwaliteit van het effluentwater verbeteren en daarmee ook de kwaliteit van het ontvangende oppervlaktewater;
2. *doorlopen van de afwegingsstappen: "hergebruik-infiltratie-buffering-afvoer"*:

hergebruik is daarbij de eerste afweging om het schone hemelwater ter plaatse te verwerken (gebruiken in dit geval). Afhankelijk van de mate waarin het water hergebruikt kan worden, levert dit een reductie op van het volume te infiltreren of te bergen water. De initiatiefnemer van het plan kan hiervoor een onderbouwing bij het plan voegen. Het gebruik van hemelwater levert een besparing op het drinkwaterverbruik op, zodat onwenselijke diepe winningen verminderd kunnen worden (waarmee de onttrekking aan het watersysteem verminderd wordt). Omdat (her)gebruik van hemelwater heel tastbaar maakt hoe wij met (regen)water omgaan, verdienen ook kleinschaliger acties (bijvoorbeeld regentonnen) vanuit communicatief oogpunt zeker aandacht en wordt dit ter overweging meegegeven.

Infiltratie

De mogelijkheden voor infiltratie van water hangen af van o.a. de kwaliteit van het te infiltreren water, de grondwaterstand en de gewenste drooglegging, de ligging van het plangebied (kwel, intermediair of infiltratiegebied), de opbouw van de bodem en eventueel aanwezige, door water te mobiliseren, bodemverontreinigingen. Als de kwaliteit van het te infiltreren water goed is, kan dit water zonder extra voorzieningen in de bodem gebracht worden. Bij een diepe grondwaterstand en een goede doorlatendheid van de bodem is de kans op grondwateroverlast zeer klein. In gebieden met een neerwaartse grondwaterstroming is het goed mogelijk om te infiltreren.

Infiltreren op particulier of openbaar/gemeentelijk terrein

Met de Waterwet wordt ontwatering op perceelsniveau de zorg van de eigenaar. De gemeente krijgt de zorgplicht voor de lokale ruimtelijke inpassing van maatregelen op het gebied van waterkwantiteit en zorgt voor overtollig hemelwater.

Buffering

Als het schone hemelwater niet geïnfiltreerd kan worden, dan kan het gebufferd worden in (te realiseren) oppervlaktewater. Hiermee kan bereikt worden dat de afvoer naar het watersysteem niet in pieken (of 'golven') plaatsvindt, waarmee het systeem tijdelijk overbelast wordt. Buffering kan in sommige gevallen plaatsvinden in bestaand oppervlaktewater, maar als het bestaande oppervlaktewater hiervoor niet geschikt of voldoende ruim is, kan hiervoor ook nieuw oppervlaktewater of andere (ruimtelijke) voorzieningen aangelegd worden. Als er buffering in bestaand oppervlaktewater plaatsvindt, zullen aanvullende afspraken gemaakt moeten worden tussen gemeente en waterschap over het beheer van dit water. Ook wordt dan als randvoorwaarde gesteld dat de oorspronkelijke functie van de waterloop behouden moet blijven. Het wezen van een buffervoorziening is een fluctuerende waterstand. De hoeveelheid te bufferen water bevindt zich namelijk tussen de uiterste waterstanden van de voorziening. Een fluctuerende waterstand is één van de argumenten waarom buffervoorzieningen bij voorkeur binnen het plangebied gerealiseerd moeten worden. Binnen het plangebied is er meestal namelijk geen 2e functie aanwezig, die mogelijk hinder ondervindt van de fluctuerende waterstand. Een ander belangrijk argument voor realisatie binnen het plangebied is de juridische en financiële borging, waarmee een grotere waarschijnlijkheid van realisatie van de voorziening ontstaat.

Afvoer

Als het schone afstromende hemelwater ook niet gebufferd kan worden, is het afvoeren van het water de laatste optie. Het uitgangspunt 'hydrologisch neutraal ontwikkelen' wordt hiermee voor het plangebied losgelaten. Met 'afvoeren' wordt dan bedoeld het transporteren van schoon water via een open of gesloten waterloop naar het watersysteem buiten het plangebied. Dit zal alleen plaatsvinden na grondig onderzoek van de situatie ter plaatse. Vaak moeten in het achterliggende oppervlaktewatersysteem dan wel compenserende maatregelen getroffen worden;

3. hydrologisch *neutraal ontwikkelen*: nieuwe ontwikkelingen moeten voldoen aan het principe van hydrologisch neutraal ontwikkelen. Dit streefbeeld komt voort uit het Nationaal Bestuursakkoord Water (NBW) om niet af te wentelen. Voorheen hanteerde het waterschap de term 'hydrologisch neutraal bouwen'. De definitie van hydrologisch neutraal bouwen is uitgewerkt in de notitie "Ontwikkelen met duurzaam wateroogmerk" van 11 juli 2006. Bij het tot stand komen van deze notitie is geconstateerd dat 'hydrologisch neutraal ontwikkelen' beter weergeeft wat de bedoeling is. Niet alleen een bouwwerk moet hydrologisch neutraal gerealiseerd worden, maar ook andere ontwikkelingen (bijv. een parkeerplaats).

Onderscheid wordt gemaakt in 5 toets-aspecten:

- A. Afvoer uit het gebied
- B. Oppervlaktewaterstanden
- C. Overlast (schade)
- D. Grondwateraanvulling
- E. Grondwaterstanden;

4. *water als kans*: Het uitgangspunt "water als kans" is vooral een uitnodiging aan de stedenbouwkundigen om 'water' in plangebieden positief te benaderen en hun creativiteit hierbij te gebruiken;

5. *meervoudig ruimtegebruik*: Het 'hydrologisch neutraal ontwikkelen', maar ook de afwegingsstappen "hergebruik-infiltratie-bufferingafvoer" impliceren een grotere ruimtevrage voor water dan voorheen het geval was. Door bij de inrichting van een plangebied ruimte voor verschillende functies te gebruiken, wordt er efficiënter omgegaan met de beschikbare ruimte.
6. *voorkomen van vervuiling*: Bij de inrichting, het gebruik en beheer van plangebieden wordt het milieu belast. Vanuit de wettelijke taak als waterkwaliteitsbeheerder streeft het waterschap ernaar om nieuwe bronnen van verontreiniging zoveel mogelijk te voorkomen.
7. *wateroverlastvrij bestemmen*: Naast de zes uitgangspunten die reeds in 2004 zijn vastgesteld hebben ontwikkelingen er toe geleid dat een 7^e uitgangspunt is geformuleerd. Deze heeft directe relatie met het uitgangspunt 'hydrologisch neutraal ontwikkelen'. Bij de toetsing op hydrologisch neutraal ontwikkelen wordt al enige aandacht besteed aan het voldoen aan extreme situaties (werknormen afgesproken in het kader van het NBW, kortweg NBW-norm). In feite is dit het mitigeren (compenseren door inrichtingsmaatregelen) in gebieden die wél voldoen aan de NBW-norm voor de huidige functie, maar niet aan die van de toekomstige functie. Liever nog dan mitigeren of compenseren, wordt bij voorkeur gebouwd op locaties die als gevolg van hun ligging nú al voldoen aan de NBW-norm voor de toekomstige functie: 'wateroverlastvrij bestemmen'. Bij de locatiekeuze van ontwikkelingen moet dus rekening gehouden worden met de wateroverlastproblematiek en de NBW-normering.

5.3 Keur van het waterschap

De waterschappen Aa en Maas, Brabantse Delta en De Dommel hebben gezamenlijk een Keur vastgesteld, die met bijbehorende beleidsregels vanaf 1 maart 2015 in werking is getreden. In deze Keur wordt onderscheid gemaakt in kleine en grote plannen, te weten plannen met een verhardingstoename onder de 2.000 m², een verhardingstoename tussen 2.000 en 10.000 m² en een verhardingstoename groter dan 10.000 m².

Met behulp van een eenvoudige rekenregel uit de Algemene Regel, artikel 15 Afvoer hemelwater door verhard oppervlak, behorend bij de Keuren van de drie Brabantse waterschappen, kan de vereiste compensatie voor een specifieke locatie berekend worden. Deze rekenregel geldt voor een toename van het verhard oppervlak van tenminste 2.000 m² en maximaal 10.000 m². Voor grotere plannen geldt de Beleidsregel (*Beleidsregel 13 Afvoer door toename en afkoppelen van verhard oppervlak*). Voor plannen kleiner dan 2.000 m², groene daken en afkoppelplannen kleiner dan 10.000 m² geldt een vrijstelling voor de realisatie van de compensatie.

Algemene (reken)regel voor verhardingstoename tussen 2000 en 10.000 m²

Voor plannen met een verhardingstoename tussen 2000 en 10.000 m² geldt de volgende rekenregel:

Benodigde compensatie (in m³) = Toename verhard oppervlak (m²) * Gevoeligheidsfactor * 0,06 (in m).

De gevoeligheidsfactor is af te lezen van de kaart *Algemene regel afvoer regenwater door verhard oppervlak 2015*. Deze kaart is gebaseerd op een combinatie van locatiespecifieke bodemkundige en hydrologische omstandigheden. De kaart kent drie verschillende gevoeligheidsgebieden. Gevoeligheidsfactor 1 (vermenigvuldigt de berekende compensatie met één) geeft aan dat alleen met de volledige compensatie volstaan kan worden. Gevoeligheidsfactor ½ (vermenigvuldigt de berekende compensatie met een half) geeft aan dat met de helft van de berekende capaciteit volstaan kan worden. Tenslotte geeft gevoeligheidsfactor ¼ (vermenigvuldigt de berekende compensatie met een kwart) aan dat met ¼ van de berekende capaciteit kan worden volstaan.

Wanneer de vereiste compensatie berekend is, kan een voorziening ontworpen en nader uitgewerkt worden. De mate van detaillering is mede afhankelijk van de omvang van de toename van verhard oppervlak en locatiespecifieke omstandigheden. Het ontwerp van de voorziening moet voldoen aan de voorschriften van de Algemene Regels.

Waterhuishoudkundig (model)onderzoek voor verhardingstoename groter dan 10.000 m²

Voor plannen met een verhardingstoename boven 10.000 m² gelden geen algemene regels, maar de beleidsregels en meer specifiek hoofdstuk 13 (beleidsregel versnelde afvoer door toename en afkoppelen van verhard oppervlak). De te treffen compenserende maatregelen dienen in deze gevallen onderbouwd te worden met een waterhuishoudkundig (model)onderzoek. In de beleidsregels wordt hiervoor inhoudelijk verwezen naar de richtlijn 'Hydrologische uitgangspunten bij de Keurregels voor afvoeren van hemelwater, Brabantse waterschappen'.

Vrijstelling voor verhardingstoename onder 2.000 m²

Plannen met een verhardingstoename tot 2000 m² zijn onder de nieuwe keur vrijgesteld van compensatie. Vanuit het watersysteem geredeneerd bestaat er geen aanleiding om onder deze oppervlaktemaat compenserende maatregelen te eisen. Het zal wel regelmatig voorkomen dat op basis van gemeentelijke eisen in deze gevallen toch een hemelwatervoorziening verlangd wordt. Bovendien kan zo'n voorziening vanuit de (omgeving van) initiatiefnemers wenselijk zijn om eventuele wateroverlast ter plaatse te voorkomen.

Het is verantwoord om geen compensatie te eisen voor plannen waarbij de toename van verhard oppervlak minder dan 2.000 m² is omdat:

1. deze oppervlakten hydrologisch gezien tot dermate kleine afvoeren leiden dat deze geen probleem vormen voor de afvoercapaciteit van het afwateringsstelsel. De afvoer van een toename van 2.000 m² verhard oppervlak bij een T10-bui van 24 uur bedraagt 2,0 l/s. Dit is minder dan 10% van de maatgevende afvoer van de kleinste leggerwaterlopen (30 l/s). Daarnaast treedt er vertraging en demping van de afvoer op als gevolg van bodempassage, infiltratie en verplaatsing door waterlopen;
2. van het totaal aan plannen met uitbreidingen van verhard oppervlak voegen plannen met een toename verhard oppervlak kleiner dan 2.000 m² maar weinig toe aan het totaal van toename verhard oppervlak. Onderzoek in het Dommelgebied heeft aangetoond dat het totaal aan toename verhard oppervlak kleiner dan 2.000 m² slechts enkele procenten is van het totaal aan toename verhard oppervlak;
3. de grens van 2.000 m² is ook de ondergrens die de drie Brabantse waterschappen in het vorige beleid hanteerden;
4. wanneer 2.000 m² als ondergrens wordt genomen, wordt voorkomen dat er zeer kleine, bedrijfs-onzekere voorzieningen ontstaan die lastig te beheren en onderhouden zijn.

De aanleg van de parkeerplaatsen zal leiden tot een verhardingstoename van maximaal 972 m² en de bouw van de schuur zal leiden tot een verhardingstoename van 72 m². Gelet op deze oppervlakten bestaat er volgens de Keur geen aanleiding compenserende maatregelen te treffen, maar om hemelwater goed te laten infiltreren in de bodem van het nieuwe parkeerterrein, zullen de parkeerplaatsen worden aangelegd met grasbetonstenen. De bestaande sloot aan de buitenrand kan uitstekend dienst doen om bij hoosbuien het afvloeiende water op te vangen.

Zowel voor de uitbreiding van het parkeerterrein, als voor de bouw van de schuur is een digitale watertoets uitgevoerd. Uit deze watertoets blijkt dat Waterschap Aa en Maas kunnen instemmen met de voorgenomen ontwikkeling. De digitale watertoets is als bijlage bij deze ruimtelijke onderbouwing gevoegd.

6. Financiële en maatschappelijke uitvoerbaarheid

Alle kosten die samenhangen met de voorbereiding en procedure van de omgevingsvergunning komen geheel ten laste van de gemeente. Na het bouwrijp maken van de grond voor de aanleg van de parkeerplaatsen verkoopt en levert de gemeente deze grond aan CSU.

In verband met de maatschappelijke uitvoerbaarheid heeft de gemeente conform de gemeentelijke “spelregels zorgvuldige omgevingsdialoog” omwonenden een uitnodiging gestuurd voor een bezoek aan de kavelwinkel van het gemeentehuis op 7 december 2017 wanneer zij behoefte hebben aan een persoonlijke toelichting op het plan of hun mening kenbaar willen maken. Van deze gelegenheid hebben twee omwonenden gebruik gemaakt. Een e-mail verslag van de omgevingsdialoog is als bijlage bij deze ruimtelijke onderbouwing gevoegd. Als afsluiting van de omgevingsdialoog is er op 28 maart 2019 bij CSU nog een inloopbijeenkomst gehouden voor de omgeving.

Kort verslag inloopbijeenkomst 28 maart 2019

Er zijn ongeveer 15 mensen geweest bij deze inloop. Zij hebben een toelichting gekregen op de plannen. De gestelde vragen zijn overwegend naar tevredenheid beantwoord. Voorts is de pachter van de grond, welke als compensatie dient voor de uitbreiding van het parkeerterrein, geweest. In eerste instantie leek het erop dat het pachtcontract met hem niet was opgezegd, maar dit blijkt wel het geval te zijn. Een bewoner van de Patrijsstraat vroeg om ook een wal van 2.00 meter hoog aan te leggen. Dit in verband met geluidreflectie van het nieuwe geluidsscherm aan de overzijde van de Lippstadtsingel. De gemeente bekijkt samen met de sVLU bij de inrichting van de compensatiegrond of dit nodig en mogelijk is. Er waren ook mensen vanuit het appartementencomplex aan de overzijde van de Lippstadtsingel. Zij zijn gerustgesteld dat er geen enorme parkeerplaats komt wat hun uitzicht zou kunnen bederven.

7. Procedure

Deze ruimtelijke onderbouwing maakt onderdeel uit van een aanvraag omgevingsvergunning, die met toepassing met toepassing van artikel 2.12, eerste lid, onder a, sub 3 van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) voor het gebruiken van gronden of bouwwerken in strijd met een bestemmingsplan (artikel 2.1 lid 1 onder c Wabo). Hierbij wordt de uitgebreide voorbereidingsprocedure gevolgd overeenkomstig afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) en de artikelen 3.10 tot en met 3.13 Wabo.

Het college van burgemeester en wethouders legt het ontwerpbesluit omgevingsvergunning met bijbehorende stukken ter inzage voor de duur van zes weken. Voorafgaand aan de terinzagelegging wordt het ontwerpbesluit bekendgemaakt in de Staatscourant, het gemeenteblad op overheid.nl en op de gemeentelijke website. Het ontwerpbesluit met bijbehorende stukken wordt in het kader van het wettelijk vooroverleg voor advies toegezonden aan o.a. Gedeputeerde Staten van Noord-Brabant en Waterschap Aa en Maas. Op grond van artikel 3.1.1. Bro is vooroverleg vereist met de provincie en het waterschap. De digitale toets heeft geleid tot de conclusie dat er geen sprake is van belangen die de provincie of het waterschap raken. Hiermee is het vooroverleg afgerond.

Gedurende de periode van terinzagelegging van het ontwerpbesluit kan iedereen een schriftelijke dan wel mondelinge zienswijze naar voren brengen bij het college van burgemeester en wethouders. Wanneer er in genoemde periode geen zienswijzen zijn ingediend of nadat de tijdig ingekomen zienswijzen zijn beantwoord, kan het college besluiten tot het verlenen van de omgevingsvergunning. Het besluit omgevingsvergunning wordt vervolgens met de bijbehorende stukken ter inzage gelegd voor de duur van zes weken. Voorafgaande aan de terinzagelegging wordt het besluit bekendgemaakt in de Staatscourant, het gemeenteblad op overheid.nl en op de gemeentelijke website. Tegen dit besluit kunnen alleen belanghebbenden, die eerder een zienswijze tegen het ontwerpbesluit hebben ingediend, gedurende de periode van terinzagelegging beroep instellen bij de rechtbank Oost-Brabant en eventueel de voorzieningenrechter van de rechtbank verzoeken om een voorlopige voorziening te treffen.